

ଧାର୍ମିକ: ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାଗବତ କଥାମୂଳ

ଭାଗ-୩୭

ଡ. ଶ୍ରୀହରି ପଣ୍ଡା
(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଭାଗରୁ)
୧୨ଶ ଅଧ୍ୟାୟ
॥ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଆଶ୍ରମର ନିୟମ ॥

ଦେବର୍ଷି ନାରଦ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ଆଶ୍ରମ ବିଷୟରେ କହିଲେ ଯେ, ବ୍ରହ୍ମଚାରୀମାନେ ଗୁରୁଗୃହରେ ବାସ କରିବା ସହ ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ ହୋଇ ଗୁରୁସେବା ସହ ପ୍ରାତଃ ଓ ସାୟଂ କାଳରେ ମୌନୀ ଏବଂ ତ୍ରିସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଗାୟତ୍ରୀ ଜପ କରିବେ । ବିଦ୍ୟାରମ୍ଭ ଓ ଶେଷରେ ପ୍ରତ୍ୟହ ଗୁରୁଙ୍କ ପଦରେ ପ୍ରଣିପାତ କରିବେ । ମେଖଳା, ଜିନବାସ, ଜଟା, ଦକ୍ଷ କମଣ୍ଡଳ ଓ ଯଜ୍ଞୋପବୀତ ଧାରଣ କରିବା ସହ ପାଞ୍ଚଗୁହରୁ ଭିକ୍ଷା ଲାଭ ବସ୍ତ୍ର ଆଣି ଗୁରୁଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିବେ । ଗୁରୁଙ୍କ ଅନୁମତି କ୍ରମେ ଭୋଜନ କରିବେ ନଚେତ ଉପବାସ ରହିବେ । ସୁଶାଳ ଓ ଅକ୍ଷାହାରୀ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ ହେବେ । ସା ବା ଶ୍ରେଣୀ ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବେ । କେଶ ପ୍ରଧାନ, ଗାତ୍ର ମର୍ଦ୍ଦିନ, ଚୈକ ଗ୍ରହଣ, ଗୁରୁ କାମନାକ ଗୋଚରରେ ସ୍ନାନ, ମାର୍ଦ୍ଦିନ, ପରିଧାନ କରିବେ ନାହିଁ । ନାରୀ ଅଗ୍ନି ସଦୃଶ ଓ ପୁରୁଷ ଘୃତ କୁମ୍ଭ ସଦୃଶ । ସୁତରାଂ ପୁତ୍ର କିମ୍ବା କନ୍ୟା ହେଲେ ସୁଖ ତା ସହିତ ନିର୍ଦ୍ଦିନ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରିବା ଅନୁଚିତ । ମନରେ କାବ, ଈଶ୍ୱର ଭେଦଭାବ ଥିବା ଯାତ୍ରୀ ସା ପୁରୁଷ ଭେଦଭାବ ଥାଏ । ତେଣୁ ସା ସଙ୍ଗ ବର୍ଜନୀୟ । ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ଆମିଷ, ମଧୁ, ମାଲ୍ୟ, ଅନୁଲେପନ ଓ ବେଶଭୂଷା ତ୍ୟାଗ କରି ଶେଷରେ ଗୁରୁଙ୍କ ଅଭିଳକ୍ଷିତ ଦକ୍ଷିଣା ପ୍ରଦାନ କରି ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞାରେ ଅନ୍ୟ ଆଶ୍ରମ କିମ୍ବା ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ଯାତ୍ରଣା କରିବେ । ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଜୀବନରେ ବନରେ ବାସ କରି ଅଗ୍ନି ଅପାକ ଫଳ, ମୂଳ, ଶାକ ଭକ୍ଷଣ କରିବେ । ହୋମାଦି ନିମିତ୍ତ ନିବାର ଧାନ୍ୟ ଆହରଣ କରିବେ । ହୋମାଦି ରକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟଶାଳା ବା ଗିରିଗୁହାରେ ଆଶ୍ରମ ନେବେ । ତପୋକ୍ଳେଶ ନିମିତ୍ତ ଯେପରି ତାଙ୍କର ଦୁଃସ୍ୱି ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ନୟତେ ସେଥିପାଇଁ ଶକ୍ତିମତେ ଦ୍ୱାଦଶ, ଅଷ୍ଟ, ଚାରି, ଦୁଇ କିମ୍ବା ଅନୁପମ ଗୋଟାଏ ବର୍ଷ ବନରେ ବାସ କରିବେ । ରୋଗ, ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ବା ଜ୍ଞାନାଭ୍ୟାସରେ ଅପମର୍ଥ ଅନୁଭବ କଲେ ଉପବାସ ଅବଲମ୍ବନ କରି ଶରୀରକୁ ପଞ୍ଚମହାଭୂତରେ ଲୀନ କରିଦେବେ ଓ ଭବ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବେ ।

୧୩ଶ ଅଧ୍ୟାୟ ॥ ଯତିଧର୍ମ ନରୂପଣ ଓ ଅବଧୂତ ପ୍ରହ୍ଲାଦ ସମ୍ବାଦ ॥

ଦେବର୍ଷି ନାରଦ କହିଲେ, ଶରୀର ଅପମର୍ଥ ହେଲେ ସନ୍ୟାସୀ ଗ୍ରହଣ କରି ପରିତ୍ରାକକ ବା ଅବଧୂତ ରୂପେ ସନ୍ୟାସୀର ଦେହ ମାତ୍ର ଅବଲମ୍ବନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକାଂକ୍ଷା ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେନ କରିବେ, କୌଣସି ଗ୍ରାମରେ ଏକରାତ୍ରରୁ ଅଧିକ ରହିବେନାହିଁ । ଏକାକୀ ସାଧାରଣ ଅବସ୍ଥାରେ କୌପୀନ ଧାରଣ କରି ଅନ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ବର୍ଜନ କରିବା ସହ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଧ୍ୟାନ କରିବେ । ସନ୍ୟାସୀ ଆଶ୍ରମ ତ୍ୟାଗୀ, ଶାନ୍ତ, ସର୍ବପ୍ରଣୀର ମଙ୍ଗଳକାରୀ, ବିଷ୍ଣୁଭକ୍ତ, ଆତ୍ମବର୍ଣ୍ଣୀ, ନିର୍ଲିପ୍ତ ଓ ନିର୍ବିକାର ହୋଇ କେବଳ କାଳକୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରି ରହିବେ । ଅସତ୍ ଶାସ୍ତ୍ର, ନାଷ୍ଟିକ ଗ୍ରନ୍ଥାଦି ଅଧ୍ୟୟନ କରିବେ ନାହିଁ । କାବିକା ପାଇଁ ଜ୍ୟୋତିଷ ବୃତ୍ତି ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ ନାହିଁ । ତର୍ଜ, ବିତଣ୍ଡା, ପକ୍ଷଗ୍ରହଣାଦି କରିବେ ନାହିଁ । ଶିଷ୍ୟଗ୍ରହଣ, ବହୁଗ୍ରନ୍ଥାଭ୍ୟାସ, ଶାସ୍ତ୍ର ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ବା ମଠାଦି ନିର୍ଦ୍ଦୀଣ କରିବେ ନାହିଁ । ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନଲାଭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜକୁ ଗୋପନ ରଖିବେ । ଜ୍ଞାନବାନ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ବାଳକ ତୁଲ୍ୟ ମୁକ୍ତ ବଧୂର ଭଳି ଆଚରଣ କରି ଆତ୍ମ ସୁଖରେ ନିମଜ୍ଜିତ ରହିବେ । ଏକଦା ବିଷ୍ଣୁଭକ୍ତ ପ୍ରହ୍ଲାଦ ଭ୍ରମଣ କରୁ କରୁ କାଦେବୀ ନଦୀ ତୀରବର୍ତ୍ତି ସୈନ୍ଧବଗିରି ତଟରେ ଧୂଳିଧୂଷିତ ହୋଇ ଭୁପୁଷ୍ପରେ ଶୟନ କରିଥିବା ଅଜଗର ସନ୍ୟାସୀଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । ତାଙ୍କର କର୍ମ ବଚନ, ଲିଙ୍ଗ ଓ ଆକୃତି ଆଦି ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ଗତିବିଧି ଓ ଆଶ୍ରିତ ବର୍ଣ୍ଣ ଭେଦାଦି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ହେଉନଥିଲା । ପ୍ରହ୍ଲାଦ ତାଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରି କହିଲେ ଆପଣଙ୍କ ଏ ଶରୀର ଭୋଗୀ ଭଳି ସୁନ୍ଦର ଦେଖା ଯାଉଥିଲେ ହେଁ ଆପଣ ନିରୂପ୍ୟ ଓ ନିଷ୍ପୃଷ୍ଟ ରହିଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ଅବଧୂତ ପ୍ରହ୍ଲାଦଙ୍କ ବଚନ ଶୁଣି କହିଲେ ହେ ଦୈତ୍ୟବୀର, ତୁମର ମହିମା ମୁଁ ଜାଣେ । ତୁମର ଅତଳା ଭକ୍ତି ହେତୁ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ତୁମ ହୃଦୟରୁ ସମସ୍ତ ସଂଶୟ ଓ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାର ଦୂର କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମର ଦୃଷ୍ଟି ନିର୍ମଳ ହୋଇଯାଇଛି । ଦୃଷ୍ଟା ଯାହା ଏକ ତିରସ୍ତୋତା ନଦୀ ପରି ବୋହି ଚାଲିଛି ଯାହାକୁ ପୂରଣ କରିବାରେ କେହି ସମର୍ଥ ନୁହଁନ୍ତି । ସେହି ଦୃଷ୍ଟା ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ଅଶେଷ ଯୋନୀରେ ଭ୍ରମଣ କରି ମଧ୍ୟ ମେଞ୍ଚିଲା ନାହିଁ, ଯାହାହେଉ ମୋର କିଛି ପୁଣ୍ୟକର୍ମର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ଏ କରୁରେ ମୋର ଜ୍ଞାନବୋଧ ହେବାରୁ ସୁଖାନ୍ୱେଷା, କର୍ମପ୍ରକୃତ ସା ଓ ପୁରୁଷଙ୍କର ବିପରୀତ ଫଳଲାଭ ଦେଖୁ ମୁଁ କର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇ ଆତ୍ମ ସୁଖରେ ଶୟନ କରୁ ଛି । ମରିତକା ପଛରେ ଜଳର ଅଦ୍ୱେଷଣର ଧାର ବିଫଳ ହେବାପରି ସାଂସାରିକ ବ୍ୟକ୍ତି ସୁଖର ଅଦ୍ୱେଷଣରେ ଯାଇ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି । ଏ ସଂସାର ଆଖୁକୁ ସୁଖ ବୋଲି ଦେଖା ଯାଉଥିଲେ ହେଁ ବାସ୍ତବରେ ଦୃଷ୍ଟସ୍ପର୍ଷ । ଏ କରତରେ ମଧୁମୁଷିକା ଓ ଅଜଗର ମୋର ଗୁରୁ । ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ମୁଁ ଦୈବାରାମ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟୋକ୍ତି ଶିକ୍ଷା କରିଛି । ମଧୁକରର କଷ୍ଟପାଳିତ ମଧୁକୁ ଯେପରି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପହରଣ କରେ ସେହିପରି ଧନକରୁ ହତ୍ୟା କରି ତାର କଷ୍ଟପାଳିତ ଧନକୁ ଅନ୍ୟ କିଏ ହରଣ କରେ । ତେଣୁ ମୋର ନିଜର ଦ୍ରବ୍ୟ ବୋଲି ସଂସାରରେ କିଛି ନାହିଁ । ପୁଣି ଅଜଗର ଭଳି ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟ ହୋଇ ଯତକ୍ଷିପ୍ତରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛି । ଏହି ବସ୍ତୁ ମୋର ସଞ୍ଚିତ ବସ୍ତୁ ଭଳି ବ୍ୟବହାର ହୁଏନାହିଁ, ତାହାକୁ ମୁଁ ଆଶୁ ବ୍ୟବହାରୀୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ । କେବଳ କିଛି ନିଜିକେ ମଧ୍ୟ ଗୋବିନ୍ଦ ଦୟାରୁ ମନ ପ୍ରସନ୍ନ ଥାଏ । ଭୋକନରେ ବସ୍ତ୍ର, ଶୁଣା, ସ୍ୱାଦ ବା କାଳ ବିଚାର କରେନାହିଁ । ପରିଧାନରେ ମଧ୍ୟ କେତେବେଳେ ପାଦବସ୍ତ୍ର ତ କେତେବେଳେ ଛିଣ୍ଡା କିମ୍ବା ବୃକ୍ଷର ବଳକଳ କରିଥାଏ । କେତେବେଳେ ଭୃତୁଷ୍ଟର ଦୃଶତକ୍ତ ତ କେତେବେଳେ ଅର୍ଥାଳିକାର ତୁଳିତକ୍ତ ଉପରେ ଶୟନ କରେ । କେତେବେଳେ ତନ୍ତନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ମାଲୁଭୂଷଣ ହୋଇ ଅଶ୍ୱ, ଗଜ କିମ୍ବା ଉଥରେ ଭ୍ରମଣ ତ କେତେବେଳେ ଭୟ ବିଲୋପିତ ଦିଗମ୍ଭର ଭାବରେ ମୁକ୍ତ ପଦରେ ଗ୍ରହଣକୁ ପରିଭ୍ରମଣ । ହେ ପ୍ରିୟ, ବିଷୟାଦିଷ୍ଟ ପ୍ରାଣୀ ନିଜ ସ୍ୱାଭାବ ଛାଡ଼ିପାରେ ବାହି ଏଣୁ ମୁଁ ବିଷୟ ତିକ୍ତା ବର୍ଜନ କରିଥାଏ । କାହାକୁ ନିନ୍ଦା ବା ସ୍ତୁତି କରେ ନାହିଁ, ସମସ୍ତକୁ ସମଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖି ଗୋବିନ୍ଦ ପଦାରବିନ୍ଦରେ ତିର ନିବେଶ କରିଥାଏ । ସମସ୍ତ ବିକଳ ବୃକ୍ତିକୁ ତିର ମଧ୍ୟରେ, ତିରକୁ ମନ ମଧ୍ୟରେ, ମନକୁ ଅହଂକାର ତରୁରେ, ଅହଂକାରକୁ ମହତତ୍ୱରେ ଏବଂ ମାୟାକୁ ଆତ୍ମାନୁଭୂତିରେ ଲୀନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆତ୍ମାନୁଭୂତି ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଗୁଣ ପରମାତ୍ମାଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରି କର୍ମ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ, ନିର୍ଲିପ୍ତ ଓ ନିର୍ବିକାର ହେବା ଉଚିତ । ହେ ପ୍ରହ୍ଲାଦ, ତୁମେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ପରମଭକ୍ତ ହେତୁ ନିଜ ଚରିତ୍ର ଗୋପନୀୟ ହେଲେ ହେଁ ତୁମ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କଲି । ପ୍ରହ୍ଲାଦ ତାହା ଶୁଣି ମୁନିଙ୍କୁ ଅଭିବାଦନ କରି ସ୍ୱ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ ।

୧୪ଶ ଅଧ୍ୟାୟ ॥ ବୃହସ୍ପତି ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସଦାଚାର ॥

ସୂକ୍ଷ୍ମରେ ମୋ ଭଳି ବୃହସ୍ପତି ଧର୍ମ କ'ଣ ବୋଲି ପଚାରିବାକୁ ଦେବର୍ଷି କହିଲେ, ବୃହସ୍ପତି ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଗୋବିନ୍ଦ ନାମ ସ୍ମରଣ କରିବେ ଏବଂ ସତସଜ୍ଜା ଓ ସତଚିନ୍ତା କରିବେ । ଶରୀର, ଭାରୀ, ପୁତ୍ର ଓ ସମ୍ପଦକୁ ଅଳାକ ମନେ କରି କ୍ରମେ ତା'ଠାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ନେବେ । ପିତା, ମାତା, ଭ୍ରାତା, ଛାତ୍ରଜ୍ଞି ଯଥା ସମ୍ଭବ ସତ୍ୟୋକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ସାଧୁସଦ୍‌ଗୁଣୀଙ୍କୁ ପରିମିତ ଧନ ପ୍ରଦାନ କଲିବେ । ବୃହସ୍ପତି କାବ (ପୁରୋଷ, ଖଗ, ମକ୍ଷିକା, କପି,ଉଷ୍ଣ, ମୂଷିକ, ଗର୍ଭଭ, ଉରବ ପତଙ୍ଗାଦି) ମାନଙ୍କୁ ପୁତ୍ରବତ୍ ସ୍ୱେଦ କରିବେ । ଅତିକ୍ଳେଶକ ଦ୍ରବ୍ୟ, ଅତି ଲୋଭ ବା କଷ୍ଟକ ସୁଖ, ପରପାତକ ତ୍ୟାଗ ପୂର୍ବକ ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ ଓ କାମ ଏହି ତ୍ରୈବିକ ସାଧନ କରିବେ । ମନରେ ଭେଦଭାବ ତ୍ୟାଗକରି କାଳପାତ୍ରାନ୍ତୁସାରେ ମିଳିଥିବା ଧନରେ ପରିବାର ପାଳନ କରିବେ । ପାଳିତ ଶ୍ୱାନ, ଚଞ୍ଚାଳ ଓ ଅନ୍ୟକାଳିକୁ ଆତ୍ମବତ୍ ସ୍ତ୍ରୀୟ ଭୋଗ୍ୟବସ୍ତୁ ବିତରଣ କରିବେ । ନିଜର ପତ୍ନୀକୁ ଅତିଥି ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିବେ । ବୃହସ୍ପତି ସଞ୍ଚାଣୀଶ୍ଚ ଅନୁମାତ୍ର ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତିବେ । ଦେବ, ଦ୍ୱିଜ, ରଷି, ଅତିଥି, ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କୁ ଭୋଜନ ପ୍ରଦାନ ହେଁ ଯଜ୍ଞକର୍ମ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ମୁଖରେ ଅନ୍ନ ଦ୍ୱାରା ଭଗବାନ ଯେପରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଆହୁତି ଦ୍ୱାରା ସେପରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଦ୍ୱିଜ ଭାଦ୍ରବମାସରେ ଶାନ୍ତି ମତେ ପିତାମାତା ଓ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପରପକ୍ଷ ଶ୍ରାଦ୍ଧ କରିବେ । ଭରଣ ଓ ଦକ୍ଷିଣାଧନ କାଳ, ବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି, ତୁଳାସଂକ୍ରାନ୍ତି, ବ୍ୟତିପାତ ଯୋଗ, ତ୍ରୟୋଦଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ, ସୂର୍ଯ୍ୟପରାଗ, ଦ୍ୱାଦଶୀ ଶ୍ରବଣା ଯୋଗ, ଅକ୍ଷୟତୃତୀୟା, ଅଂଳା ନବମୀ, ମାର୍ଗଶିରାଦି ଚାରିମାସରେ ଅଷ୍ଟକା ଯୋଗ, ମାଘ ଶୁକ୍ଳ ସପ୍ତମୀ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣମୀ, ବୈଶାଖ ଦ୍ୱାଦଶୀ, ଅନୁରାଧା, ଶ୍ରବଣା, ଭଜରା ଫାଳଗୁଣୀ, ଭଜରାଶାକା ଓ ଭଜର ଭାଦ୍ରବ ନକ୍ଷତ୍ରମୁକ୍ତ ଏକାଦଶୀ, କରୁନକ୍ଷତ୍ର, ଶ୍ରବଣା ନକ୍ଷତ୍ର ମୁକ୍ତ ଦିବସାଦିରେ ଶ୍ରାଦ୍ଧକର୍ମ ସହ ଯେକୌଣସି ଧର୍ମାନୁଷ୍ଠାନ ନିମନ୍ତେ ବିଧେୟ । ଏହି ଦିବସମାନଙ୍କରେ ସ୍ନାନ, ହୋମ, ବ୍ରତ, ଦେବ ଦ୍ୱିଜ ଅର୍ଚ୍ଚନା ପଞ୍ଚମହାଯଜ୍ଞ ଫଳପ୍ରସୁ ହୁଏ ଏବଂ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାହା ଅର୍ପିତ ହୁଏ ତାହା ଅକ୍ଷୟ ହୁଏ । ପତ୍ନୀର ସଂସ୍କାର, ପୁତ୍ରର ଜନ୍ମ ଦିବସ,ଦାକ୍ଷୀ ଗ୍ରହଣ କାଳ, ଶବଦାହ କାଳ, ସାୟନ୍ତରିକ ମୃତ୍ୟୁ ଦିବସମାନଙ୍କରେ ଶ୍ରାଦ୍ଧକର୍ମ ଓ ଛାତ୍ରକୁରୁସ୍ତ ସହାର କରିବେ । ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରତିମା ଅଧିଷ୍ଠାନ ତପସ୍ୱୀ, ବିଦ୍ୱାନ, ବିପ୍ର ଏମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ହେଁ ପୁଣ୍ୟଦେଶ । ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଶାଳଗ୍ରାମ ଶିଳା ପ୍ରାସ୍ତୁତ୍ୱ ଯେଉଁଠାରେ ଶ୍ରୀହରି ଅର୍ଚ୍ଚନା ହୁଏ, ଯେଉଁ ଦେଶରେ ଗଙ୍ଗାଦି ପୁରାଣ ପବିତ୍ର ନଦୀମାନେ ପ୍ରବାହିତ ସେ ସମସ୍ତ ପୁଣ୍ୟଧାମ । ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପୁଷ୍କରାଦି ସରୋବର ସାଧୁସଦ୍‌ଗୁ ବୈଷ୍ଣବ ନିବାସ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର, ଗୟା, ପ୍ରୟାଗ, ପୁଲକାଶ୍ରମ, ଦୈନିଷ୍ୟାଗଣ୍ୟ, ଫଳଗୁଡ଼ାର୍ଥ, ସେତୁବନ୍ଧ, ରାମେଶ୍ୱର, ପ୍ରଭାସ, ଦ୍ୱାରକା, କାଶୀ, ମଥୁରା, ପଶା ସରୋବର, ବିନ୍ଦୁ ସରୋବର, ବିନ୍ଦୁ ସରୋବର, ବଦରିକାଶ୍ରମ, ଅଳକାନନ୍ଦା, ଅୟୋଧ୍ୟା, ଚିତ୍ରକୂଟ, ମହେନ୍ଦ୍ର ଗିରି, ମଳୟାଚଳ, ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରତିମାଙ୍କ ସ୍ଥିର ନିବାସ ଶ୍ରୀପୁରୁଷୋତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ର ଏହିମାନେ ପୁଣ୍ୟତୀର୍ଥ । ବୃହସ୍ପତି ଶକ୍ତିମତେ ଏହି ସବୁ ତୀର୍ଥ ଗମନ କରିବେ । ଭଗବାନ ଶ୍ରୀପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କୋଷ ମହାବ୍ରହ୍ମ ସ୍ୱରୂପ, ସର୍ବଦୃଷ୍ଟା ଓ ସର୍ବଦୀପ୍ୟା । ସେ ତୀର୍ଥୀକ ପ୍ରାଣୀ ଅପେକ୍ଷା ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ଅଧିକ ପ୍ରକଟ ହୁଅନ୍ତି । ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ସତପାତ୍ର । ବିଦେବ, ଦୁଃ, ଜ୍ଞାନାର୍ଚ୍ଚନ ଓ ତପସ୍ୟାଦି ଦ୍ୱାରା ସେ ସତପାତ୍ରରେ ପରିଣତ ହୁଏ । ହେ ରାଜନ, ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କିଏ କାହାପ୍ରତି ସମ୍ମାନ କିଏ କାହା ପ୍ରତି ଅବଜ୍ଞା କରିବାର ଦେଖି ଜ୍ଞାନବେଦୀ ମନାଷିମାନେ ତ୍ରେତା, ଦ୍ୱାପର, କଳି ଏହି ତିନି ଯୁଗରେ ନାରାୟଣଙ୍କ ପୂଜା ନିମିତ୍ତ ପ୍ରତିମାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ବିଧି ପୂର୍ବକ ପ୍ରତିମା ପୂଜା ସତ୍ତ୍ୱେ ମନୁଷ୍ୟ ବିଦୈଷ୍ୟ ହେଲେ ପୂଜା ପ୍ରକଟ ହୁଏ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସୁପାତ୍ର ବୋଲି ଜ୍ଞାନୀମାନେ କହନ୍ତି । କାରଣ ସେ ତପସ୍ୟା ଓ ଦେବଧାରଣା ହେତୁ ବିଷୁଦେହୀ । ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବ୍ରାହ୍ମଣକୁ ତ୍ରିଲୋକ ପୂଜ୍ୟ ବୋଲି ଆଦର ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି ।

(କ୍ରମଣ)
+ ଗୌଡ଼ଫା, କଷ୍ଟପଦା, ମୟୂରଭଞ୍ଜ
(ମୋ) ୯୮୩୯୪୮୪୫୮

ସମ୍ପର୍କର ରାଜି ଦୁଃଖ ବି ଗୋଟେ ବରଦାନ

ଶ୍ୱେତା ରାଉତ

ଆଜି ଆମେ ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ଦୁଃଖୀ ଘୋଷିତ କରିବାରେ ଅଭ୍ୟାସ । ଯେବେ ଯେଉଁଠି ପ୍ରାୟଜନକୁ ଦେଖିଲେ ଆମେ ନିଜର ଗୁଡ଼ାଏ ଅଭାବ, ଅନାବଶ୍ୟକ ଆଶା, ଅସନ୍ତୋଷ, ଅସହାୟତାକୁ ଦୃଷ୍ଟକର୍ମ ନାଁ ଦେଇ ପ୍ରମାଣ କରୁ ଯେ ମୋ ଦୁଃଖରୁ ବଡ଼ ଦୁଃଖ ନାହିଁ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେଇ, ଭାଗ୍ୟକୁ ଦୋଷ ଦେଇ ଅଥଚ ନିଜର କର୍ମ ଆଉ ସଂସ୍କାର ଉପରେ ନଜର ଦେଇନଥାଉ । କେହି କେହି ଖୁବ୍ ଦାନ, ଧର୍ମ, ସେବା କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବି ଦୁଃଖ ପାଆନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର କାର୍ଯ୍ୟକ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କରନ୍ତି । ଭଲ ଚାକିରିଟିଏ ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଭଲ ଡିଗ୍ରୀ ଦରକାର । ଗୋଟେ କମ୍ପାନୀର ପାରଦର୍ଶୀତା ଦେଖି ଆଉ ଗୋଟେ ବଡ଼ କମ୍ପାନୀରେ ଚାକିରି ମିଳେ । ମୁଁ ଯଦି ସ୍କୁଲ ନଯାଇ, ପାଠ ନପଢ଼ି, ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ଖେଳ, ଦୁଲୀରେ ସମୟ ସାରିବି, ବଦମାସା କରିବି, ମୋତେ କେଉଁ ବଡ଼ କମ୍ପାନୀ ଭଲ ଦରମାରେ ଚାକିରି ଦେବ ? ଗୋଟେ ବଡ଼ ସଂସ୍ଥାରେ ଚାକିରି ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଯେମିତି ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଭଲ ପାଠ ପଢ଼ିଥିବା ଜରୁରୀ, ସଂସ୍କାର କମ୍ପାନୀରେ ସୁଖ ରୂପକ ଦରମା ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ କର୍ମ ରୂପକ ପାଠ ପଢ଼ିଥିବା ଦରକାର, ଯାହା ଡିଗ୍ରୀ ରୂପରେ ପ୍ରାରଞ୍ଜ ହୋଇ ହାତ ରେଖାରେ ଆସିଥାଏ । ଆମର ଡିଗ୍ରୀ କଣ, ତାହା ଆମ କର୍ମ ନିର୍ଦ୍ଦାରଣ କରେ । ଏହା ଦେଖିବ ଆଉ ଗୋଟେ କଥା କହୁଛି 'ଆପଣ ନିଜର ଦୂର ପିଲାଙ୍କୁ ବେଦ ବଚାର ଗଲେ ଓ ଦୁଇଟି ବ୍ୟାଗରେ ଜିନିଷ ଜିଣି ପିଲାଙ୍କୁ ଧରାଇଲେ । ଆପଣ ଅଧିକ ଓଜନିଆ ବ୍ୟାଗ କାହାକୁ ଦେବେ ? ତାକୁ ହିଁ ଦେବେ ଯିଏ ବ୍ୟାଗ ଉଠାଇ ନେଇ ପାରିବ ବୋଲି ଆପଣଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଥିବ, ଆପଣ ଜାଣିଥିବେ ଇଏ ଏତିକି ଓଜନ ବେଳି ପାରିବ । ଠିକ୍ ସେମିତି ଈଶ୍ୱର ବି ଜାଣିଛନ୍ତି ତାଙ୍କର କୋଉ ପୁତ୍ର କେତେ ଓଜନ ଉଠାଇବାକୁ ସମର୍ଥ । ଆପଣ ଯେତେବେଳେ ଭାର ଉଠାଇବା ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଦେଖନ୍ତି, ଦେଖୁଥିବେ, ଧୀରେ ଧୀରେ ପ୍ରତିଯୋଗୀଙ୍କ ଭାରର ଓଜନ ବଢ଼ାଇ ଦିଆଯାଏ ଓ ସବୁକୁ ଅଧିକ ଭାର ଭରୋଳନ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଜେତା ଘୋଷିତ ହୁଅନ୍ତି । ଭାର ଉଠାଇବା ବେଳେ କଷ୍ଟ ହେଉଛି କିହି ପ୍ରତିଯୋଗିତାରୁ ଓହରି ଯାଇଥିବା ପ୍ରତିଯୋଗୀଙ୍କୁ

କେହି ଚିହ୍ନି ନାହିଁ କି ମନେ ରଖି ନାହିଁ । ଦୁଃଖ ସେମିତି ମଣିଷର ସାମର୍ଥ୍ୟ ବଢ଼ାଏ, ମଜକୂର କରେ । ଦୁଃଖ ନିଜ ଭିତରର ଅହଙ୍ଗାରକୁ ମାରି, ଶାଶ୍ୱତ ଉପଲକ୍ଷି ଦିଏ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଆମକୁ ଭେଦ କରାଇବାରେ ଦୁଃଖର ଭୂମିକା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ତ୍ରୈପଦୀ ବସ୍ତ୍ରହରଣ ସମୟରେ ନିଜର ଲଜାକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଭରଣା କରିଥିଲେ ମହାପରାକ୍ରମୀ ପାଣ୍ଡବ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ, ତା ପରେ ମହାମହିମ ଜାଷ୍ଟି ସମେତ କୁରୁଭଞ୍ଜର ସମସ୍ତ ଯୋଧାଙ୍କ ଉପରେ, ତା ପରେ ନିଜ ଉପରେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଅତି ଦୁଃଖରେ ଗୋବିନ୍ଦ ଉପରେ ଭରଣା କରି ଦୁଇ ହାତ ଟେକିଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ କୋଟି ବସ୍ତ୍ର ଦେଇ ଲଜା ନିବାରଣ କଲେ । ଅତିବ ଦୁଃଖ ହିଁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଦର୍ଶନର ମାଧ୍ୟମ ହୋଇଥାଏ । ଦୁଃଖ କେମିତି ନିବାରଣ ହେବ ଈଶ୍ୱର ହିଁ କୌଣସି ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜେ ବଚାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ଆମର ବିଶ୍ୱାସ ରହିବା ଦରକାର । କିଛି ଲୋକ ଦୁଃଖ ଭୁଲିବାକୁ ମଦ ପିଇଛନ୍ତି ବୋଲି ବାହାନା କରନ୍ତି, ମଦ ଯଦି ଦୁଃଖ ଭୁଲିଲେ ଦିଅନ୍ତା, ପୃଥିବୀରେ ଦୁଃଖୀ ନଥାନ୍ତେ । ସବୁ ଦୁଃଖୀ ମଦ ପିଇ ସୁଖୀ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତେ । ଦୁଃଖ ଗୋଟେ ବରଦାନ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତକାର ହେବାର ମାଧ୍ୟମ । ଦୁଃଖକୁ ତରଳୁ ନାହିଁ, କାବନ ନାଚକର ତର୍ଜନା କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶରଣାପନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁ । ଦୁଃଖ ବି ଆମକୁ ହାରିଯିବ ।

+ ରାଉତ କମ୍ପ୍ୟୁଟର, କଟକ ରୋଡ୍,
ଲକ୍ଷ୍ମୀସାଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ: ୯୪୩୯୭୨୭୦୭୦

ଆୟୋଡିନ୍ ଅଭାବର ଲକ୍ଷଣ

ଆମ ଶରୀର ପାଇଁ ଆୟୋଡିନ୍ ଖଣିଜସାର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପୋଷକ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ଅନେକ ତାହାକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥା'ନ୍ତି । କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ, ଆଇରଏଡ୍ ପରି ହରମୋନ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ...
ଆମ ଶରୀର ପାଇଁ ଆୟୋଡିନ୍ ଖଣିଜସାର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପୋଷକ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ଅନେକ ତାହାକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥା'ନ୍ତି । କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ, ଆଇରଏଡ୍ ପରି ହରମୋନ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଥିବା ଏହି ଖଣିଜସାର ଶରୀରର ବିଭିନ୍ନ ରାସାୟନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା (ମେଟାବୋଲିଜିମ) ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମସ୍ତିଷ୍କ କ୍ରିୟା ଯାଏ ସବୁକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । ତେବେ ଶରୀରରେ ଯେତେବେଳେ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଆୟୋଡିନ୍ ଅଭାବ ରହେ,

ବେଳେ ବେଳେ ଅଣଦେଖା ରହିଯାଇଥାଏ । ଆଜି ସେଭଳି କିଛି ଆୟୋଡିନ୍ ଅଭାବ ଜନିତ ଶାରୀରିକ ଲକ୍ଷଣ ବାବଦରେ ଜାଣିବା । ଶରୀରରେ ଆୟୋଡିନ୍ ଅଭାବ ରହିଲେ ଆଖି ଦୁଇଟି ଫୁଲି ଯାଇଥାଏ । କାରଣ ରକ୍ତରେ ନିମ୍ନ ସ୍ତରର ଆୟୋଡିନ୍ ଶରୀରର ତରଳ ପଦାର୍ଥ ସବୁଜନରେ ବିଭାଜି ଆଣି ମୁଖମୁଖ ପରି ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ସ୍ଥାନରେ ଫୁଲିବା ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ସେହିପରି ତଣ୍ଡ ବସିଯିବା ବା କିଛି ଲାସ୍ତୁଲା ଭଳି ତଣ୍ଡ ଫୁଲିଯିବା ଅନୁଭବ ହେଉଛି ଆୟୋଡିନ୍ ଅଭାବର ଅନ୍ୟତମ ଲକ୍ଷଣ । ଆୟୋଡିନ୍ ଅଭାବରୁ ମଧ୍ୟ ହୃଦୟରେ ଅନିୟମିତତା ଦେଖାଯାଇଥାଏ । କାରଣ ଆୟୋଡିନ୍ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବା ଆଇରଏଡ୍ ହରମୋନ୍ ହିଁ ଏକ ସୁସ୍ଥ ତଥା ନିୟମିତ ହୃଦୟରେ ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ବେଳେ ବେଳେ ମାତ୍ରାତ୍ମକ ଉଦ୍‌କ୍ଷା ବୃଦ୍ଧିଯିବା ବା ମନୋଭାବରେ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବା ଭୀଷଣ ଭାବେ ଚିତ୍କିତ୍ତା ଲାଗିବା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟତମ ଲକ୍ଷଣ । ଆୟୋଡିନ୍ ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ମସ୍ତିଷ୍କର ରାସାୟନିକ ସବୁଜନରେ ବ୍ୟାୟାତ ଘଟି ଏପରି ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ଗୋଡ଼ ଓ ହାତର ହଠାତ୍ କଷ୍ଟା ଫୋଡ଼ିହେଲା ପରି ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ଆୟୋଡିନ୍ ଅଭାବର ଲକ୍ଷଣ । କାରଣ ଆୟୋଡିନ୍ କମିଗଲେ ଆଇରଏଡ୍ ହରମୋନ୍ ସ୍ତର କମିଯାଇ ସ୍ୱାୟତ୍ତତାକୁ ଧିମେଇ ଦେଇଥାଏ । ମହିଳାମାନଙ୍କ ଠାରେ ଅନିୟମିତ ରତ୍ନପ୍ରାପ୍ତ ମଧ୍ୟ ଆୟୋଡିନ୍ ଅଭାବରୁ ହୋଇଥାଇପାରେ । ସେହିପରି ଆମ ଶରୀରରେ କୌଣସି କ୍ଷତ ଶୁଖିବା ବିକଳିତ ହେବା ମଧ୍ୟ ଆୟୋଡିନ୍ ଅଭାବର ଅନ୍ୟତମ ଲକ୍ଷଣ ।

'ରିଲ୍' ବଢ଼ାଉଛି ରକ୍ତଚାପ!

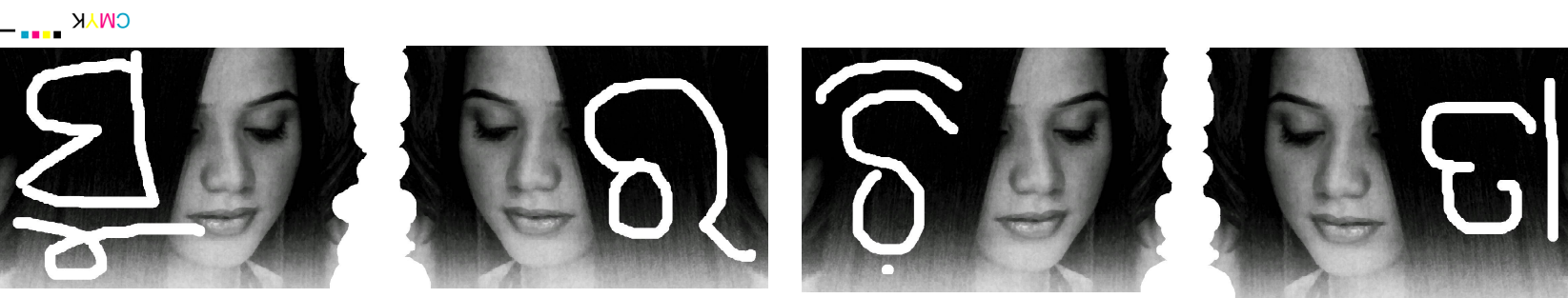
ଆଜିକାଲି ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ 'ରିଲ୍' ବା ସ୍ଟୁଡ଼ ଭିଡିଓ ଦେଖିବା ସବୁ ବୟସର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ମନୋରଞ୍ଜନ ସାମଗ୍ରୀ ପାଲଟିଛି । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସେବଦୁକୁ କାଁ ଭାଁ ଦେଖୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଶେଷରେ ତାହାକୁ ନିଶାରେ ପରିଣତ କରିଥାଏ । ସେଇ ବର୍ଗର ଲୋକମାନେ ଶୋଭା ସମୟରେ 'ରିଲ୍' ଦେଖିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତଚାପ ଭିତରେ ଏକ ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କ ରହିଥିବା କଥା ଏକ ସଦ୍ୟ ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ତାଙ୍କର କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ ଅନୁଯାୟୀ ଯିଏ ଯେତେ ଅଧିକ ସମୟ 'ରିଲ୍' ଦେଖୁଛି, ସିଏ ସେତେ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପର ଶିକାର ହେଉଛି । 'ବିଏମ୍‌ସି' ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ତାଙ୍କର ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍‌ରେ 'ରିଲ୍' ଦେଖୁଥିବା ୪,୩୧୮ ଜଣ ମଧ୍ୟ-ବୟସ୍କ ଓ ଯୁବକଙ୍କୁ ସାମିଲ କରି ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତଚାପ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ଯେତେ ଅଧିକ ସମୟ 'ରିଲ୍' ଦେଖୁଛି, ସିଏ ସେତେ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପର ଶିକାର ହୋଇଛି । ପାରମ୍ପରିକ ଭାବେ ଡିଜି ଦେଖିବା ବା କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବ୍ୟବହାର କରିବା ଅଥବା ଭିଡିଓ ଗେମ୍ ଖେଳିବା ଅପେକ୍ଷା ଶୋଭା ସମୟରେ ମୋବାଇଲ୍‌ରେ 'ରିଲ୍' ଦେଖିବାର

ନକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ଅଧିକ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଛି । କାରଣ ଶୋଭା ପୂର୍ବରୁ ମୋବାଇଲ୍ ପରଦାରେ ଦୃଷ୍ଟି ନିଶ୍ଚେପ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରରେ 'ସିମ୍ପାଥେଟିକ୍' ଭରେକନା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା 'ସିମ୍ପାଥେଟିକ୍' ସ୍ୱାୟତ୍ତବିକ କ୍ରିୟାକୁ ସକ୍ରିୟ କରିଥାଏ, ଯାହା ଶରୀରର 'ଫାଇଟ୍-ଅନ-ଫ୍ଲାଇଟ୍' ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକୁ ସକାରୀ କରିଥାଏ । ଏହା ପରୋକ୍ଷରେ ରକ୍ତଚାପ ବୃଦ୍ଧିକାର କାରଣ ସାଜିଥାଏ । ତେଣୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, 'ରିଲ୍'ରେ ମନୋନିବେଶ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଜଣକର ମୂଲ୍ୟବାନ ସମୟ ଓ ଅପରମ୍ଭ ହେଉଛି, ତାହା ସହିତ ନିଜ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ବିପଦକୁ ମଧ୍ୟ ଆମରଣ କରାଯାଇଛି । ଶରୀରର ବର୍ଦ୍ଧିତ ରକ୍ତଚାପ କମାଇବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ରକ୍ତଚାପକୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ରଖିବା ପାଇଁ ସୁସ୍ଥ ଜୀବନଶୈଳୀ ଆପଣେଇବା ସହିତ ଶୋଭା ସମୟରେ 'ରିଲ୍' ଦେଖାକୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛନ୍ତି ।

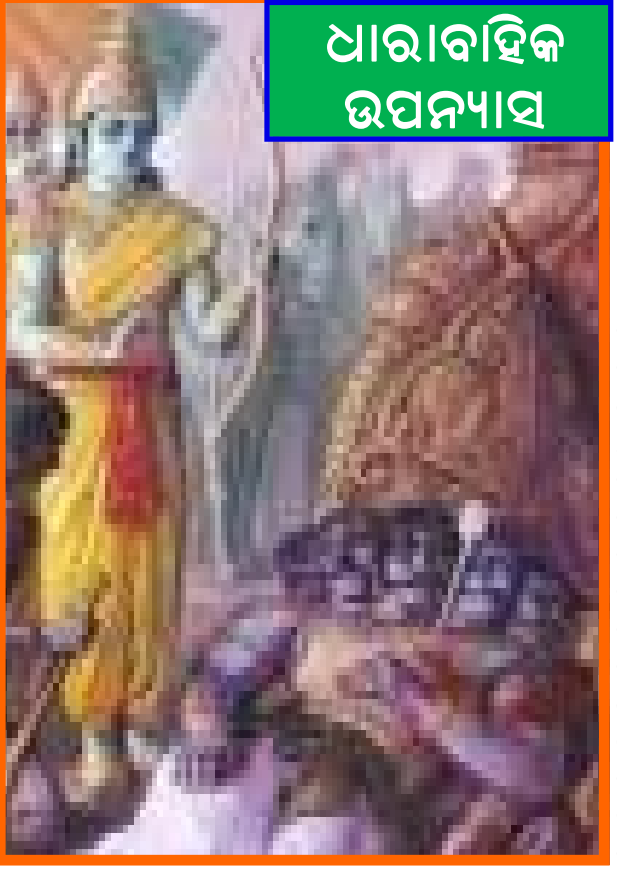

ଧାରାବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ

ବୁରଜ ଶିଖା ଭାଗ-୫୦

ଆଉ ଜଣେ ସହସ୍ରାବ୍ଦି । ସେ ଥିଲେ ହେଁହସରାଜ । ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ନାମ କୁଆଡ଼େ ଅର୍ଜୁନ ଥିଲା । ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ଏକସହସ୍ର ବାହୁ ଥିବାରୁ ଲୋକମୁଖରେ ସେ ସହସ୍ରାବ୍ଦି ଭାବେ ପରିଚିତ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସହିତ ଆମର ରାକ୍ଷସ ସମାଜର ପରିଚୟ ମାଧ୍ୟମ ଥିଲା ସାମୁଦ୍ରିକ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ । ହେଁହସରାଜଙ୍କ ଥିଲା ଏକ ସହସ୍ର ପୋତ । ଆଉ ଏହି ପୋତ ଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବାହୁ ସମାନ । ଯାହା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିପଦକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଉଥିଲା ପୁନଶ୍ଚ ଅମାପ ଧନରତ୍ନ ଆଣିବାରେ ସହାୟକ କରିଥିଲା । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ସହସ୍ର ବାହୁ ଥିଲା କି ଏକ ସହସ୍ର ପୋତ ପାଇଁ ସେ ଲୋକମୁଖରେ ସହସ୍ରାବ୍ଦି ଭାବେ ବିଖ୍ୟାତ ଥିଲେ ସେ ସମ୍ଭବରେ ତର୍କନା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ମୋର ନଥିଲା । ମୁଁ କେବଳ ତାଙ୍କୁ ଜିଣିବାର ଉଦ୍ୟମ କରି ତାଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ “ସୁଖ-ଦେବି” ଡାକିବା ଦେଉଥିଲି । ତାଙ୍କ ସହ ମୁଁ କରୁଥିବା କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାରଣ ନଥିଲେ ବି ସେ ମୋ ସମକକ୍ଷ ଯୋଗା କି ନାହିଁ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି କେତେ ଦେବତା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆଶଙ୍କା କରିଥିଲି । ତାଙ୍କୁ ମୁଁ ବୁଦ୍ଧ ମୁଖରେ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିଲି । ମାତ୍ର ବୁଦ୍ଧଙ୍କ କଥା ଯେ ଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମୁଖର ଆଖିର ଦେଉଥିଲି ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ନଥିଲା କି ହେଁହସ ରାଜ ସେ ସମୟରେ ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମଧ୍ୟ ନଥିଲେ । ମୋର ଗର୍ବ, ଦର୍ପ, ଅହଂକାର ତାଙ୍କୁ କଳକଳାତା ଠାକୁ ଚାଣି ଆଣିଥିଲା ମୋ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ । ଯାହା ଥିଲା ନିହାତି ଲଜାକର ଘଟଣା । କାରଣ ନଦୀ କଳରେ ରମଣୀ ମାନଙ୍କ

ଗହଣରେ କଳକଳାତା କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥା କେହି କ'ଣ କେବେ ମୁଁ କିନ୍ତୁ ସେଦିନର ଭୁଲ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ପରେ ପଶାପାପ କରିଥିଲି । ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ହେଁହସରାଜ ମୋର ସୁଖ-ଦେବି ତାଙ୍କରାରେ ଜଳ ମଧ୍ୟରୁ ମୋ ସହ ବାଧ୍ୟତାଧିକତାରେ ପ୍ରାଣ ଦୁହୁ ମୁଁ କରୁଥିଲେ । ଆଉ ମୋତେ ପରାଧ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ସେ ମୋର ପ୍ରାଣ ମଧ୍ୟ ନେଇ ପାରିଥିଲେ ମାତ୍ର କାହିଁକି କେକାଣି ମୋ ବାରତ୍ତରେ ମୁଁ ହୋଇ ମୋତେ ସାରାଜୀବନ ପାଇଁ ବନ୍ଧୁ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଥିଲେ ତାଙ୍କର ମହାନତା, ଉଦାରତା ବନ୍ଧୁ ବନ୍ଧନା ମୋତେ ସେଦିନ ବିଭୋର କରି ଚୋଲିଥିଲା । ଭାବୁଥିଲି ଏ କ'ଣ କଲେ ହେଁହସରାଜ । ଶତ୍ରୁକୁ ସାମନାରେ ପାଇ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି କେହି ଆତ୍ମାତ୍ୟାଗ ଦେଖାଇପାରେ । ଅଥଚ ମୁଁ କେତେ ହାନ, ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ସତରେ । ନିଜକୁ ତ୍ରିଭୁବନ ବିକ୍ରୟାର ଚିହ୍ନିତ ପିତା ପାଇଁ କେତେ ତଳକୁ ଖସି ଯାଇଥିଲି । ଭୁଲି ଯାଇଥିଲି ମାନବିକତାର ସଂଜ୍ଞା କ'ଣ ? ଉଦାରତା, ସହିଷ୍ଣୁତା ପରିଭାଷା କ'ଣ ? ସେଦିନ ଲଜା ଓ କ୍ଷୋଭରେ ମୁଁ ଚଳୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯାଇଥିଲି । ମୋ ଠାରୁ ଏମିତି ଅଶାଳୀନ ବ୍ୟବହାର ପାଇ ମଧ୍ୟ ସେ ମୋତେ ବନ୍ଧୁ ଭାବେ ଆଲିଙ୍ଗନ କରିଥିଲେ । ଭାବୁଥିଲି ତାହାହିଁ ବୋଧେ ମୋ ପାଇଁ ଆମ କୁଳଦେବୀ ବିପଦଚାରିଣୀଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଥିଲା । ନହେଲେ ମୋତେ ବୁଦ୍ଧକୁ ଜଣ ବାରକ ସହ ବନ୍ଧୁ ମିଳିଲା କେମିତି ? ସେଦିନ ମଧ୍ୟ ମୋ ମନରେ ଅନେକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଜାତ ହୋଇଥିଲା । ଭାବୁଥିଲି, ଆଜିକାଲି ଯେମିତି ଏମିତି ଭୁଲ୍ ନହୁଏ, ସେଥିପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ ହେବି । କିନ୍ତୁ ରାବଣ ଯେ ବାଲ୍ୟରେ ଭୁଲ୍ କରିବାରେ ସିଦ୍ଧହସ୍ତ । ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପୀ ରାବଣ ପାଖରେ ସବୁକିଛି ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଏ । ହେଲେ ତାଙ୍କର ଅହଂକାର, ଗର୍ବ, ଅଭିମାନ ସହ ସେ କେବେ ସାଲିସ୍ କରିବା ଶିଖିନାହିଁ । ଏବେ ଜୀବନର ଅଭିମ ଶ୍ରେଣୀରେ ସେସବୁ ମନେପଡ଼ିଲେ ନିଜପ୍ରତି ଧୁଲ୍ଲର ଆସୁଛି । ସାରା ଜୀବନ ମୁଁ ତ ଅନେକ ଭୁଲ୍ କରି ଚାଲିଥିଲି । ଏମିତି କି ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ

ଡ. ବିନ୍ଦୁ ସେନ୍

ସେ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନେକ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ । ବରଂ ମୁଁ ତାଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ବାୟାଦ ହୋଇ ପାରି ନଥିଲି । କାରଣ ମୋ ମନରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପିତୃଭକ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଅଧିକା । ବାପାଙ୍କୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସକର କରାଯାଉ ଶୁଣାଇବା ହିଁ ଥିଲା ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ମୋର ବଢ଼ିମାର ପ୍ରଶଂସା ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଗାନ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁତତ୍ପର ହୋଇ ଉଠୁଥିଲି । ମାତୁଳି ବାପା ମୋତେ ଆଶ୍ରମରେ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ । ମୁଁ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ଉଚିତ୍ ସମ୍ମାନ ଦେବା ତ ଦୂରର କଥା ବରଂ ବାରମ୍ବାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି ଚାଲିଥିଲି । ତଥାପି ମୋର ଅହଂକାର ଦିଶି କମ ନଥିଲା । ମୁଁ ଦେଖାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି ମୁଁ କେମିତି ଦୈବବାଦରେ ବଳାୟାନ୍ ହୋଇଛି ଆଉ ଅତୁଳ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିଛି । ମୋର ସାଧନା ଓ ସିଦ୍ଧିକୁ ବାପା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ଦେଖିବା ଏବଂ ମୋର ବିଶ୍ୱାସକର ସମ୍ପର୍କତାକୁ ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତୁ । ଏତିକି ବାପାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆଶା କରିଥିଲି । ସେଇ ଗର୍ବରେ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପୁତ୍ରର ସହକାର ନମ୍ରତା ମଧ୍ୟ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲି । ତାଙ୍କର ପ୍ରବଳ ବିଦ୍ୟାଳୁ ଗ୍ରହଣ ନକରି ମୁଁ ମୋ ନିଜସ୍ୱ ପଥ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିନେଇ ଦିଶି ଭୁଲ୍ କରିନି, ସେ କଥା ବାପା ମର୍ମେମର୍ମେ ଉପଲକ୍ଷି କରନ୍ତୁ । ଏଇ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭରସାରେ ମୁଁ ମୋ ବାପାଙ୍କ ଠାରୁ ଅନେକ କିଛି ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବା ଆଶାରେ ଥିଲି ।

(କ୍ରମଶଃ) +ବାଲକାଶୀ, ବାଲେଶ୍ୱର (ମୋ) ୯୩୩୭୫୮ ୦୦୪୫

ଧାରାବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ

ଦ୍ୱିପାଦମୋଚିନୀ

ଧାରାବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ (ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉପାଦାନ)

ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାମୟୀ ପଣ୍ଡା

ଧାରାବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ (ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉପାଦାନ) ଥିବା ଦ୍ୱିପାଦମୋଚିନୀ ପ୍ରାୟ ଏକାଦଶ ଶ୍ଳୋକ ଥିଲା । ସମୁଦ୍ରରେ ବରଫର ସୁପ ମାନେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସେତୁ ରାସ୍ତା ଯେ ପରିଣତ ହେଉଥିଲେ । ଏହି ମୟ ରାଜ ବଂଶର କୌଣସି ଯୁବକ ପ୍ରାୟ ଜଣେ ଲିଭିଙ୍ଗ୍ ଟିଏକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ ଏବଂ କେତେକ ମୟ ଯୁବକ କ ସହ ଏହି ସେତୁ ଦେଇ (ସୁରୋପ) ଦେଇ (ମଧ୍ୟ ଏସିଆ) କୁଶ ଦ୍ୱିପକୁ ଆସିଥିଲେ । ଏସିଆର ମଣିଷମାନେ ମଧ୍ୟ କ୍ରୋଧ ଦ୍ୱିପମାନଙ୍କୁ ଯାଉଥିଲେ । ସେତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଣିଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାୟା ଅଧିବାସୀ ନହୋଇ ତଥାପି ଅନେକ ଯାତାୟତ କାଳ ଯୁଦ୍ଧ ହେଉଥିଲେ ଓ ପରସ୍ପର ସଂଘର୍ଷର ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ସେମାନେ ଭାରତର ଶ୍ରୁତିକୁ କେତେକ ଦୈନିକ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିଥିଲେ । ଆର୍ଯ୍ୟ ଭଜକ ପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶୂନ୍ୟର ବ୍ୟବହାର ଜାଣିଥିଲେ । କିଛି ବର୍ଷ ପରେ ଏହି ଦମ୍ପତିକୁ ଛାଡ଼ି ସେମାନେ ଦେବି ପ୍ରଣାଳୀ (ମାତ୍ର ପଞ୍ଚାବନ କିଲୋ ମିଟର) ଦେଇ ପୁଣି କ୍ରୋଧକୁ ନିଜ କନ୍ୟାକୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦେଇ ଯାଇଥିଲେ । ଏହି ଦମ୍ପତି ମଧ୍ୟ ଏସିଆକୁ ଆସି ଭାରତର ଗୋଆଠାରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ଏହି ମାନଙ୍କ ଜନ୍ମା ହେଉଛି ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ଦେଶର ଦେବୀଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ଦନ୍ତ, କନ୍ଧ ପ୍ରକୃତିକ ପାଳିତା ଜନ୍ମା । ଯାହାକି ଠାରୁ କନ୍ଦୁ ହେବେ ମୟ ଓ ହୟ ଗ୍ରାବ । କେତେକ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱକର୍ମାଙ୍କ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ କହିବେ, କାରଣ ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଶୁଣ୍ଠର ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଶିଳ୍ପୀ ଏବଂ ମୟ ଓ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ନିର୍ମାଣ କଳା ଜ୍ଞାନର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ହେବ । ଏହି ଗୋଆଠାରେ ହିଁ ମୟଙ୍କର ପତ୍ନୀ ହେମାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ମୟଦୋଶା ଜନ୍ମହେବ । ଜନ୍ମ ଦ୍ୱିପର ଦକ୍ଷିଣ ଉପକୂଳରେ ଥିବା ସମୁଦ୍ରରେ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଏକ ଦୀର୍ଘ ପ୍ରାକୃତିକ ଶିଳାସ୍ତର ଲଙ୍କାକୁ ଯୋଗ କରୁଅଛି । ଏହା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଶିଳା ସହ ଭାସିମାନ ଶିଳାର ମିଶ୍ରଣରେ ତିଆରି । ଏହି ପଥ ଦେଇ ନିଜର ଶିଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଅବା କୁଦେବଙ୍କ ପୁଷ୍ପକ ଯାନ (ଏହି ଯାନ ମନ ଅନୁସାରେ ଗତି କରିଥାଏ । ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନର ରିମୋର୍ କଣ୍ଟ୍ରୋଲ ଆର୍ଟିଫିସିଆଲ୍ ସାଇନସ୍ ବା ରେଡ୍ଡୋଲୋଜି ପରି । ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀ ବଳରେ ମଧ୍ୟ ଅନନ୍ୟ ମଣିଷ, ଭାବନା, ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଉଥିଲା । ସମୁଦ୍ର ଆଦି ସ୍ଥାନକୁ ମଧ୍ୟ ପୁଞ୍ଜାରି ଦିଆଯାଉଥିଲା । ପଥରକୁ ମଧ୍ୟ ସାଇବର ପରି ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରି ପାରୁଥିଲେ ଓ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରତ୍ନ ଖଟ ବି ଭାରତ ନେଇ ଯାଉଥିଲେ ସେମାନେ । ଏହି ବିଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରାୟ ଦେବତା (ଆକର୍ଷଣୀ) ସାଧନା କୁହା ଯାଉଥିଲା ।) ସାହାଯ୍ୟରେ ଯାଇ ଲଙ୍କାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବେ । ଭବିଷ୍ୟତରେ ନିଜର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ବଳରେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମ ବୋଧହୁଏ ଏହି ଭାସିମାନ ଶିଳାମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ କରି ତାଙ୍କ ବିଶାଳ ସେନା ବାହିନୀକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ପଥରେ ଲଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇ ଯାଇ ପାରିବେ । (ଅଦିତି, ହୁଏତ ପ୍ରାୟ ପ୍ରଥମେ ସପ୍ତ ରଶ୍ମିକ ପୂର୍ବକୁ କ୍ରୁର ରଶ୍ମିକ ସମୟ ରେ ହିଁ ଯଜ୍ଞ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଓ ବେଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସନତ ଓ ସନାତନ ସମୟରେ ପାରତନ ଧର୍ମ ପ୍ରଥମେ ଥିଲା । ବେଦ ସେହି ସମୟରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀର ସବୁ ଦେଶରେ ମଣିଷ ମାନେ ଗୋଟିଏ କାଳ ଥିଲେ ଓ ପ୍ରକୃତିର ତନ୍ତ୍ର, ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଇନ୍ଦ୍ରିୟ, ଅଦିତି, ବରୁଣ, ବାୟୁ ଆଦିଙ୍କୁ ଦେବତା ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଦେବତା ମାନଙ୍କ ସ୍ମୃତି, ଭୋଗଲିକ ସ୍ମୃତି ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ଚିକିତ୍ସା ବିଷୟରେ ଥିଲା । ବିଶ୍ୱାସ ହିଁ ଏହାର ଆଧାର ଥିଲା । ପରେ ବେଦ କେତେକ ଅଂଶ ଓ ବେଦାନ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମା ଲେଖିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଏହି ବେଦ ରଚନା ଆସନ୍ତା ପ୍ରକୟ ପରେ ବାଧା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଅଦିତି, ଆଉ ଆକଳ୍ପ ପ୍ରାୟ ତିନି ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ବ୍ୟାସ ଦେବ ବେଦକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ । ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ବଂଶଜ ମାନେ ନିଜ ପୂର୍ବଜଙ୍କ ଚୁମ୍ବିତ ଠିକଣା ଖୋଜି ପୁନର୍ବାର ଚାରି ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଭାରତକୁ ଫେରି ଆସିବେ ଓ ସେହି ସମୟରେ ବେଦ ରଚନା ଶେଷ ହେବ । ସେଥିରେ ତନ୍ତ୍ର, ଆୟୁର୍ବେଦ, ବିଜ୍ଞାନ, ଯୋଗ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଜ୍ଞାନ ଯୋଗ ହେବ । ଆଦିତି, ଏହି ସୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ସବୁ ପ୍ରାକୃତିକ ମୂଳ ଉପାଦାନରୁ ହିଁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପଦ୍ଧତି ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ଅଧିକ ପ୍ରସାରିତ ହେଉଛି । ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାନବଠାରେ ବ୍ରହ୍ମ ହିଁ ଦେବତା, ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବ ଶକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ ଯଥେଷ୍ଟ ରୁହେଁ, ସେତେବେଳେ ସେ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲା ଓ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲା । ଏହି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଆମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶାକ (ଆର୍ତ୍ତୁକା) ଦ୍ୱିପକୁ ହିଁ ଆସିଥିଲେ । ସେତେ ବେଳର ଯାତାୟତ ମଣିଷ ହିଁସୁ କନ୍ୟା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅରଣ୍ୟ, କଳ ଭାଗ ଦେଇ ବିଶାଳ ଦଳ ବାଣି ଯାତାୟତ କରୁଥିଲା । ଗୋଟିଏ ଦଳ ଅନ୍ୟ ଦଳ ସହ କୃତ୍ରିତ ମିଶିଥିଲା ଓ ଖାଦ୍ୟର ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଥିଲା । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୈବାହିକ ସମ୍ପର୍କ ନଥିଲା । ଯଜ୍ଞଶୁର ଓ ଆମେ ଗୋଶୁର ବ୍ରହ୍ମା ହୁଏତ ଉତ୍ତର ଭାରତୀୟ ଥିଲେ, (କିମ୍ପା ଶ୍ୱେତ ଦ୍ୱିପକୁ ଆସିଥିଲେ) । ତାମର ପୂର୍ବକ ମାନେ ସିଧା ସଳଖ ଶାକ ଦ୍ୱିପକୁ ଆସି ଭାରତରେ ଦଳ ବାଣି ବାସ କରୁଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ଦୈନିକ ସମୟରେ ହିଁ ଏଥିରେ ଅନ୍ୟ କାଳର ମଣିଷ ମାନେ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ରଶ୍ମି ମାନେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ଏକାଧିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଯ୍ୟମା ଥିଲେ, ସେହିଠାରେ ହିଁ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଥମେ ପାଞ୍ଚ ଭୂତ ବା ଅର୍ଯ୍ୟ ମାନେ ସୃଷ୍ଟି ହେଲେ, ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଯେଉଁମାନେ ଆକାଶ (ୟୁନିଭର୍ସ) ଓ ଐଶ୍ୱରୀୟ ଶକ୍ତିର ଉର୍ଦ୍ଧା ନେଇ ପତିତ ହେଲେ ବା ଅବ ତରଣ କଲେ ବା ସମୁଦ୍ର ସତୀ ସେ ସମସ୍ତ ସେମାନେ ଆର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍, ସମସ୍ତ ଆଦିମ ମାନବ ମଧ୍ୟରେ ଏମାନେ ଅଗ୍ରଗାମୀ ଦଳପତି ଥିଲେ । ତୁମର ପୂର୍ବକ, ଯେଉଁମାନେ ଆର୍ତ୍ତୁକା ବା ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆକୁ ଆସି ମାତୃକାରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ତୁମଠାରୁ ଅର୍ଯ୍ୟମା ନାମରେ ଜନ୍ମ ହେବେ । ଜ୍ୟୋତିଷ ବଂଶକୁ ବା ନିୟମ ପ୍ରଣେତା ବଂଶକୁ ଧାରା, ଗୋ, ମେଶ ଆଦି ପାଳକ ବା ଅନ୍ୟ ଜଗତରେ ଆମ୍ଭ । ପାଳକମାନେ ବା ବୃଷ୍ଟକ ମାନେ ପୁଷ୍ପା ଏବଂ ଯଜ୍ଞ ଆଦିରେ ବା ଧର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପୁରୋହିତ ହେଉଥିବା ବଂଶକୁ ନଷ୍ଟ କରୁ ହେବେ । ଯେ କେହି ମାନବ ପରି ଏମାନେ ନିଜ କର୍ମ ସମାନ କାଳି ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ମାନବଠାରେ ବ୍ରହ୍ମ ହିଁ ଦେବତା, ଆମ୍ଭା ହିଁ ଅଭିନାଶୀ ଓ କାଶ୍ୟପ ହିଁ ଜୀବ କୋଷ ବା ଜୀବନ ରୂପେ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମ ତିର ଜାଗ୍ରତ, ବହିର୍ଜ୍ଞାନରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ମଣିଷର କାର୍ଯ୍ୟ କେବେ ବନ୍ଦ ହୁଏ ନାହିଁ । ମଣିଷରେ ହିଁ ବିଭିନ୍ନ ମହାକାଶ (ୟୁନିଭର୍ସ) ଶକ୍ତି ରହିଅଛି । ଏହି ଦୈନିକ ଧର୍ମ ବା ସନାତନ ଧର୍ମ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଧର୍ମହୋଇ ପାରିବ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ଜ୍ଞାନରେ ଏକ ଦେହ ଯୁକ୍ତ ହେବ । ଶରୀରକୁ ଆଦ୍ୟମ, ଯେଉଁଥିରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ, ମାନସିକ ଓ ଆତ୍ମିକ ସାଧନା କରାଯାଏ । ତେଣୁ ବେହୁଳ ପ୍ରଥମେ ସୁସ୍ଥ ଓ ନିରୋଗ ରଖିବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।, କିନ୍ତୁ, ଏହି ଦଶ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମୁଁ କିପରି ଜନ୍ମ ଦେବି ?

‘ଅଦିତି, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଓ ପରେ ଦୈବାହିକ ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମର ପୂର୍ବକ ମାତୃ ଓ ପିତୃ ପିତୃ ରୂପେ ଏହି ସମସ୍ତ କାଳି ମାନେ ଆମ ଦେହରେ ମିଶି ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ଚାରିଶହ ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ଓ ସପ୍ତ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାତା ଓ ପିତାଙ୍କ ବଂଶର ରୂପ ଓ ଗୁଣ ନେଇ ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏ । ଯୋଗ ବଳରେ ମୁଁ ମନ ବାସ୍ତିତ ଫଳ ଲାଭ କରିବାର ଆଶିର୍ବାଦ ପାଇଛି । ତେଣୁ ଶ୍ରୀକ (ଏହା ଶ୍ରୀକ ଦେବ ମନୁଷ୍ୟ ଠାରୁ ହେବ ।) ମାନେ ସପ୍ତ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଭୟ ପରିବାରର ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ପିତାଙ୍କର ପରିଚୟ କେବଳ ପୁତ୍ରଠାରୁ ମିଳିଥାଏ । (ଶ) ପୁତ୍ରପତ୍ନୀ କ୍ରିୟାରେ ଭାର୍ଯ୍ୟା । ତେଣୁ ମୋର ଠିରସରେ ଯିଏ ଯେଉଁ କାଳର ରୂପ ଗୁଣ ନେଇ ଜନ୍ମ ହେବ, ତାକୁ ସେହି ନାମରେ ନାମିତ କରାଯିବ । ଯଦି ବା ସେହି ମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋର ସନ୍ତାନ ମାନେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରହିବେ ଏବଂ ଏକ ଭାରତୀୟ ସମୁଦ୍ର ଶକ୍ତିରେ ପରିଣତ ହେବେ ।, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ମାନେ କାହିଁକି ଆର୍ଯ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଭାରତରେ ସ୍ଥାନ ଦେବାକୁ କୁଣ୍ଠିତ ଥିଲେ ?

‘ଅଦିତି, ଦ୍ୱାଦିକ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଜନକାଳି ମାନେ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ଅଧିବାସୀ ଥିଲେ । ସେହିମାନେ ନିଜବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ବିବାହ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ପଶୁପତି ଶିବଙ୍କ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ । ଏହି ରଶ୍ମି, ମୂନ, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଯେଉଁ ମାନଙ୍କୁ ରାଜର୍ଷି, ମହର୍ଷି, ବ୍ରହ୍ମର୍ଷି, ମୂନି କୁହାଯାଉଛି, ସେମାନେ ବିଷୁ ଓ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଉପାସନା କଲେ ଓ ବହୁ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ମଣିଷ ହୋଇ ଭାରତରେ ଦୈବାହିକ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ପଥର ଅସ୍ତ୍ର ଓ ଦେହ ବଳର ଲଜେତ ଛାଡ଼ି, ବୃଦ୍ଧି ବଳରେ ଓ ବାଣ ଆଦି ପେଣି ଆମକୁ ପରାଜିତ କରି ରଖିଲେ । ମୋର ପୂର୍ବଜଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରାଜା ପଣକୁ ବିଚାରିତ କଲେ ଓ ବିପଦ ସମୟରେ ଆମକୁ ଦାସ କରି ରଖିଲେ । କଣ୍ୟାପକ୍ତ ଚମ୍ପୁରୁ ଧାର, ଧାର କୋଳକ ବହିବାରେ ଲାଗିଲା । ସେ ପୁଣି କହିଲେ, ‘ଅଦିତି, ମୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ମାନଙ୍କୁ ନିଜଠାରୁ ଜନ୍ମ ଦେଇ, ସେମାନଙ୍କର ବିବାହର ସମାଧାନ ଚାହେଁ ଓ କାଳି, ଧର୍ମ, ନିର୍ବିଶେଷରେ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସର୍ବ ଭାରତୀୟ କାଳି ଗଠନ କରିବାକୁ ଚାହେଁ !’

(ଏହି ଉପନ୍ୟାସର ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏକ ଶେଷରମ ସତ୍ୟ ରୁହେଁ) କଣ୍ୟାପକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ପାରିଥିଲା ?

+ ବାଲିଝରି, କାନପୁର, ବଡ଼ୟା, କଟକ

ମନ : ଆଜ୍ଞୁଳାଏ ଏକପଦୀ ରତ୍ନକାନ୍ତି ମିଶ୍ର (୧) ଏଇ ମନେ ପରା ସ୍ମୃତ ଚାରିଧାମ ଏଇ ମନ ଏକ ଚାର୍ଯ୍ୟ ପବିତ୍ର ଚିତ୍ତର ସୃଷ୍ଟି ଭାବ୍ୟପଦ୍ମ ପୂଣ୍ୟ ଅରଜନ ସୂତ୍ରା (୨) ଏଇ ମନ ତଳେ ବହଳ ଗଣୋତ୍ସବ ଏଇ ମନ ହିଁ ବୈକୁଣ୍ଠ କିବା ପ୍ରୟୋଜନ ସୁଖ ଅନୁକ୍ଷଣ

ସରଗର ପାରିଜାତ ।। (୩) କେବେ ଆବେଗରେ ମନ ଆନମନା ଶୂନ୍ୟ ସଞ୍ଚରିତ ହୁଏ ଫୁଲ ହୋଇ ପୂତି ମହକ ତା ବାଣ୍ଠ ଦେହାତୀତ ହୋଇଯାଏ ।। (୪) ମନ ସିନ୍ଧୁକରେ ଯତନେ ସାଜତା ପିଲାଦିନ ସ୍ମୃତି ଯେତେ ଅଫେରା ବସ୍ୟ ପକ୍ଷୀର ତେଣାରେ ମନ ଭଜେ ଅକସ୍ମାତେ ।। (୫) ଏଇ ମନ କେବେ ସ୍ତରେ ବୃଦ୍ଧାବନ କେବେ କାଶୀ ବାରଣାସୀ

ଏଇ ମନ ପରା ପୂଣ୍ୟତୋୟା ଗଙ୍ଗା ବୁଝ, ପାପ, ତାପ ନାଶା ।। (୬) ମନ ପ୍ରକାପତି ଭତି ବୁଲେ କେବେ ଏ ଫୁଲରୁ ସେ ଫୁଲକୁ ତେଣାରେ ତାହାର ରଙ୍ଗ ମହୋତ୍ସବ ସ୍ୱପ୍ନ ହୁଏଁ ସରଗକୁ ।। (୭) ଈଶ୍ୱର ତ ଏକ ଏକର ଆତ୍ମା ଅନେକ ରୂପରେ ବ୍ୟକ୍ତ ସେଇ ଏକା ମନେ ଅନେକ ଭାବନା ଭୂମିଠାରୁ ଭୂମା ବ୍ୟାପ ।। +ଆଳି, କେନ୍ଦ୍ରାପଡା

ୟୁ ଚର୍ଚ୍ଚେ ଏ ଜୀବନ ସୁନୟା ମହାନ୍ତି ମୁଁ ଗଛଟିଏ ଯଦି ହେଉଯାଆନ୍ତି ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ବାଉଁଶକେତରୁ ବନ୍ଧା ବୁଣିବା କୌଶଳ କାଉଁରୁ କା କା ରାବ ଶୁଣି ସୁନେଲି ସକାଳ ଆୟତନକ ବାସ୍ନାରେ କମ୍ପାର ଆକାଶ ପାତାଳ କୋଇଲିଠୁ ଶିଖୁ କୁହୁ ତାନ କଳକପାଟିଠୁ ସ୍ୱାହା ଓ ନିବେଦନ କୁମ୍ଭାପୁତ୍ରା କୁଟି ରହିବା କୌଶଳ କାଉ କୁଆ କୋଇଲି ବସାରେ କୋକାହଳ ଗଛ ଓ ସାରା ତୁଳ ମୂଳ ପକ୍ଷୀଙ୍କ କେଁ କରେ ଜଞ୍ଜାଳ ଗଛ ଜୀବନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଳ ଦିଅନ୍ତି ଫୁଲ ଫଳ ଖାଆନ୍ତେ ପକ୍ଷୀକୁଳ ଜୀବନ ପାଇଁ ଜୀବନ ଜିଉଁ ଦେଖନ୍ତି ନୂଆ ସକାଳ ଆଖି କାନ ପରି ପଞ୍ଚଭଦ୍ରାୟ ଚନ୍ଦ୍ରାଳ ।

ପତଙ୍ଗର ସ୍ୱପ୍ନ - ଦୀପ୍ତି ମିଶ୍ର ହେ ଆଲୋକ ! ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖୁଛି..... ତୁମ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହେଲି, ନାରିହ ପତଙ୍ଗଟିଏ ମୁଁ, ମୁଁ କଣ ଜାଣିଥିଲି ? ତୁମେ ଖାଲି ଦୂରରୁ ସୁନ୍ଦର.... ତୁମକୁ ଛୁଇଁବାର ଚାହୁଁ ଇଚ୍ଛା ମୋତେ ଯେ ପାଇଁଶ କରିଦେବ ଏ କଥା ମୋତେ ଜ୍ଞାତ ନ ଥିଲା ତ ! ଏବେ ବି ତୁମ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ମୁଁ ମୋର ଦୁଇ ତେଣା କଳି ଯାଇଛି ସିନା.... ପୋଡ଼ା ଘା'ର ଅସହ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସିନା ଭେଦି ଯାଉଛି ଦେହରେ.... ହେଲେ ମୁଁ ଯେ ଦିବ୍ୟ ଆତ୍ମ ସତୀ ଚିଏ ! ମନର ପ୍ରତି କୋଣ ଅନୁକୋଶରେ ତୁମେ କାହୁଁଲ୍ୟମାନ.... ହେ ଦିବ୍ୟ ପରମ ଆଲୋକ ବର୍ତ୍ତକା ! ହେ ଆନନ୍ଦ ! ମୁଁ ତୁମକୁ ଅନୁଭବ କଲି ମୋର ମନ ପ୍ରାଣ ଓ ଶରୀରର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ସତୀ ଫୁଲି ଉଠିଲେ

ସ୍ତୁତିର ଲହରୀରେ..... ଉଦ୍‌ବେଳିତ ହୋଇ ଉଠିଲା ବେଳାକୁମ୍ଭି ଫେନିକ ସ୍ୱପ୍ନରେ ..... ହେଲେ ମୁଁ କଣ ଜାଣି ଥିଲି ତାହା ତୁମର ଏକ ବିକୃତ ପରିଭାଷା ? ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଜଉଘରେ ଏବେ ମୁଁ ଅର୍ଦ୍ଧ ମୃତ ପ୍ରାୟ ... ଏବେ ବି ତୁମର ସେଇ ଦିବ୍ୟ ରୂପକୁ ଝୁରୁଛି ମୁଁ, ହେ ଆନନ୍ଦ ! ଆଦୌ ନିଅ ମୋତେ ତୁମର ଦିବ୍ୟତାରେ । ହେ ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାପକତା..... ! ହେ ଆଲୋକ ! ହେ ଆନନ୍ଦ ! ମୋତେ ପତଙ୍ଗ ଜନ୍ମରୁ ମୁକ୍ତ କର, ମୋତେ ରୂପାନ୍ତରିତ କର.... ତୁମ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଅନୁଭୂତିରେ ଆଜି ଦିଅ ମୋ ଦେହରେ ଆନନ୍ଦର ଚିତ୍ର.... ଖେଳାଇ ଦିଅ ମୋ ମନ ପ୍ରାଣରେ ଆଲୋକର ବନ୍ୟା, କାରଣ ମୁଁ ଆଉ କେହି ନୁହେଁ ମୁଁ ଅଟେ ତୁମର ବିକୁଳି କନ୍ୟା । +ବାରିପଦା ମୋ: ୯୪୩୮୪୦୪୩୦୮

ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ ଓ ସୁଭାଷ ସୁସ୍ମିତା ଦାସ ଆଜି ଚାରିଖରେ ଓଡ଼ିଶା ମାଟିରେ ଜନ୍ମିଥିଲେ ଦୁଇ ପୁରୁଷ - ଦୁହେଁ ଥିଲେ ମୁକ୍ତି ସଂଗ୍ରାମର ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ ଓ ସୁଭାଷ । ନିଜ ସୁଗୁଣରେ ଥିଲେ ତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦୁହେଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେଶ ଭକତ-ଜଣେ ଲଢୁଥିଲେ ଫିରିଙ୍ଗି ସାଥରେ ଜଣେ ମାଗୁଥିଲେ ରକତ । ଦୁହେଁ ମୋହର ଭକ୍ତି ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ମଥାନ୍ତୁଆଁ କୋଟି ପ୍ରଗତି - ପ୍ରତି ପ୍ରାଣେ ଭରି ଦିଅନ୍ତୁ ଉଭୟେ ଶାନ୍ତି ମଳତୀ ଓ ସଂହତି । କଂଷାବଣିଆ, ଯାଜପୁର

ହୁଅନ୍ତି ପକ୍ଷୀ ରାବ କିଏ ଶୁଆ ଶାରୀ ଦଣି କି କୋଇ ଜରଦୁବ ଗଛରୁ ମୂଳ ଫୁଲ ଫଳରେ ଲେଖି ଉକ୍ତ ମୋ ରାଜକ ମହାନ ଦେଖ ମର୍ଦ୍ଦିକାୟୁକ କରନ୍ତି ପକ୍ଷୀବଳ ଦଳ କେବେ ହୁ ଚର୍ଚ୍ଚ କେବେ ଓଡ଼ିଆ ଅକ୍ଷର ପରି ବର୍ଣ୍ଣବୋଧର ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ମୁଁ ଯୋଗୀ ମୁଁ ଭୋଗୀ ମୁଁ ବି ଭୋଗୀ ପକ୍ଷୀ ନଦେଖି ବିକଳ ଆକୂଳ ମୋ ଏକାପକ୍ଷରେ ପକ୍ଷୀ ହିଁ ଦଳକ ମକର ବଉଳ ପରି ପକ୍ଷୀ ହିଁ ଅଳକୂଳ ଓ ପରି ପକ୍ଷୀରାବ ଆଣେ ସୁନେଲି ସକାଳ । + ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, ପୁରୀ ୯୦୪୦୯୭୭୩୨୭

ଆୟୁଷ୍ମାନ ଫାଉଣ୍ଡେସନର ଆଉ ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟ: ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଅସହାୟଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟିଲେ ଶୀତବସ୍ତ୍ର

ଖରା, ୧୫/୧ (ନି.ପ୍ର): ଖରା ତଥା ନୂଆଦିଲ୍ଲିରେ ଜନସେବାକୁ ମୁକ୍ତମନ୍ତ୍ରଣ କରି ଆଗେଇ ଚାଲିଥିବା ଆୟୁଷ୍ମାନ ଫାଉଣ୍ଡେସନର ପୁଣି ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱକାରୀ ପାଇଁ ସାଧାରଣରେ ପ୍ରସଂଶିତ ହୋଇଛି । ଦିଲ୍ଲୀର ପ୍ରବଳ ଶୀତରେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଅସହାୟଙ୍କୁ ଆଖିରେ ସଜାଣି ଦେବା ପାଇଁ ପହଞ୍ଚି ସେମାନଙ୍କୁ କମଳ ଦେଇ ମାନବିକତାର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ବିବେଚନା ପାଣ୍ଡି ଯୋଗାଡ କରିବା ବଦଳରେ ସହାୟତା ପାଇଁ ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତି ଅର୍ଥରୁ କିଛି କିଛି ଏହି କମଳକିଣା ରେ ବିନିଯୋଗ କରି ଏକକି ମହତ୍ତ୍ୱକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାମାଜିକ କରିଛନ୍ତି । ସଙ୍ଗଠନର ସଂଗ୍ରାମକ ଶ୍ରୀମତ ବିଶ୍ୱାଳକ ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ଆଲୋଚନା, ରୂପାନ୍ତରଣ, ଉପାଦାନ

ଆଲୋଚନା, ପ୍ରମୋଦ ସାମଲ, ନିବେଦିତା ଜେନା, ଦେବଶିଖ ବେହେରା, ନିର୍ମଳ ଦାସ, ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ପରିଡା, ଗଜେନ୍ଦ୍ର ବାରିକ ପ୍ରମୁଖ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର ଲକ୍ଷ୍ମୀନଗର, ସିଲ୍‌ପୁର, କ୍ରୀଷ୍ଣାନଗର ଓ ଗାନ୍ଧୀ ନଗର ଉପାଦାନ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯାଇ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିବା ଜଣାଯାଇଛି ।

ଅବିନାଶୀ ଆଶ୍ରମରେ ଆର୍ତ୍ତତ୍ରାଣ ଦିବସ

କୋରୋନା, ୧୫/୧ (ନି.ପ୍ର): କୋରୋନା ରୁକ୍ଷ ଅର୍ଚ୍ଚନା ଗୋଲେଇପୁର ପଂଚାୟତର ଗୋଳାପୋଖରୀ ଠାରେ ଥିବା ଅବିନାଶୀ ଆଶ୍ରମରେ ବାବା ଶୂନ୍ୟସ୍ୱରୂପ ଆର୍ତ୍ତତ୍ରାଣ ଦିବସ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦୁଇ ଦିନ ଧରି ଚାଲିବ । ଏହି ଅବସରରେ ପାଳିଲି ଯାତ୍ରା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଉପଦେଷ୍ଟା ବାବା ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଦାସ, ଡଃ ଦେବେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ, ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ପୂଷ୍ପ, ଭଗବାନ ମଲିକ, ସଭାପତି ମହେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ, ଉପସଭାପତି ମନୋହର ପଣ୍ଡା, ସମ୍ପାଦକ ରାଘବ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ, ସହ ସମ୍ପାଦକ ନବୀନ ସାହୁ, କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ଇନ୍ଦ୍ର କୁମାର ନାଥଙ୍କ ସମେତ ଗୋଲକ ସାହୁ, ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ସାହୁ, କେଶବ ସାହୁ, ଧନେଶ୍ୱର ମଲିକ, ସାହୁ ପ୍ରମୁଖ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ରାଜ୍ୟ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ସଂଘରେ ବନ୍ଧୁମିଳନ ଓ ଫକୀର ମୋହନ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳିତ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୧୫/୧ (ନି.ପ୍ର): ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ପ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା କଥା ସମ୍ରାଟ ବ୍ୟାସକବି ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ୧୮୩ ତମ ଜୟନ୍ତୀ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ରାଜ୍ୟ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ସଂଘ, ବାଲେଶ୍ୱରର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ପାଳିତ ହୋଇଛି । ସଂଘର ସଭାପତି ଇ. ବନମାଳୀ ନାୟକ, ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ ବାଲେଶ୍ୱର କୁମାର ମହାନ୍ତ ପୂର୍ବତନ ସମ୍ପାଦକ ବସନ୍ତ କୁମାର ନାୟକ, ଅର୍ଥ ସମ୍ପାଦକ ଦାମୋଦର ନାୟକ, ସଂଗଠନ ସମ୍ପାଦକ ସଞ୍ଜୟ କୁମାର ପଣ୍ଡା, ଯୁଗ୍ମ ସମ୍ପାଦକ ସାବିତ୍ରୀ ଦାସ, ଉପଦେଷ୍ଟା ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ସାହୁ ପ୍ରମୁଖ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତିର ରକ୍ଷା ତଥା ଅଭିବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ଅବଦାନ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ହୋଇ ରହିଛି ଓ ରହିଥିବ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କର ବକ୍ତବ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କର ଫଟୋଟିରୁରେ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଓ ସଭ୍ୟମାନେ

ପୁଷ୍ପମାଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ଶ୍ରୀକାଞ୍ଚଳ କଣ୍ଠାଭିଳାଷୀ ଶେଷ ଆଲ୍ଲାଭଦିନ, ଭବେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡା, ଅନୁପ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ, ଶଶୀକାନ୍ତ ଶେଖର ଦତ୍ତ, ଶ୍ରୀଧର କୁମାର ସାହୁ, ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଗିରି, ରବିନାରାୟଣ ପାତ୍ର, ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର, ନିରଞ୍ଜନ ପରିଡ଼ା, ନରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ, କ୍ଷେତ୍ରମୋହନ ନାୟକ, ନିଆଁସି ତରଣ ଜେନା, ଡା. ତାରାକାନ୍ତ ନନ୍ଦ, ବାସନ୍ତୀ ପାଣି, କାମିନିକାନ୍ତ ପାତ୍ର ପ୍ରମୁଖ ଶ୍ରୀକାଞ୍ଚଳ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ମକର ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟ ପାଳିତ ହୋଇଥିଲା । ଗତ ତା ୧୧-୦୧-୨୦୨୫ ରିଖ ପୂର୍ବାହ୍ନରେ ସଂଘର ସଂଗଠନିକ ଅଧିବେଶନ ସହିତ ସଦସ୍ୟ ସଦସ୍ୟାମାନଙ୍କର ଏକ ବନ୍ଧୁମିଳନ ଉତ୍ସବ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଶତାଧିକ ସଦସ୍ୟ, ସଦସ୍ୟାମାନେ ଯୋଗଦେଇ ନିଜର ବକ୍ତବ୍ୟ ରଖି ନୂତନ ବର୍ଷର ଅଭିନନ୍ଦନ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜ୍ଞାପନ କରିବା ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କର ସୁସ୍ଥ ନିରାମୟ ଜୀବନ କାମନା କରିଥିଲେ । ଏହି ଉତ୍ସବରେ ସଂଘର ସଭାପତି ଇ. ବନମାଳୀ ନାୟକ ସଭାପତିତ୍ୱ କରିଥିବା ବେଳେ ସଂଘର ବରିଷ୍ଠ ଉପଦେଷ୍ଟା

ଭଉ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ବନ୍ଦୀ ଚିହ୍ନଟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ

ଭଦ୍ରକ , ୧୫/୧ (ନି.ପ୍ର): ୨୫ ଜୁନ ୧୯୭୫ ରୁ ୨୧ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୯୭୭ ମଧ୍ୟରେ ଏମ୍.ଆର୍.ଏସ୍.ଏ. (ନି.ପ୍ର) ମେଡିକାଲ ସଫ୍ଟ ଅଫ ଇଣ୍ଡିଆର ବିଭାଗରେ ଥିବା ୧୯୭୧) ଡି.ଆର.ଆର (ଡି ଡିଫେନ୍ସ ଅଫ ଇଣ୍ଡିଆ ରୁଲ୍ସ) ଏବଂ ଡି.ଆର.ଏସ୍.ଆର.ଆର (ଡି ଡିଫେନ୍ସ ଆଣ୍ଡ ଇଣ୍ଡିଆର ବିଭାଗରେ ଥିବା ୧୯୭୧) ଅନୁଯାୟୀ ଓଡ଼ିଶାରେ କାରାଦଣ୍ଡ କରିଥିବା ଏବଂ ୧ ଜାନୁଆରୀ ୨୦୨୫ ସୁଦ୍ଧା କାର୍ଯ୍ୟ ଥିବା ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ମାସିକ ୨୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ଭଉ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଯୋଷଣା ଅନୁଯାୟୀ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନ କରିଥିବା ଚିହ୍ନଟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଚିହ୍ନଟ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ କମିଟି କରିଥିବା ଅନୁମୋଦିତ ଯୋଗ୍ୟ ହିତାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ୧ ଜାନୁଆରୀ ୨୦୨୫ ରୁ ଏହି ଭଉ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ପାଇଁ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ୍ୱ ଦିଆଯିବ । ଏଥିପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ମାନେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଫର୍ମରେ ଏମ୍.ପୁ.ସି ଜିଲ୍ଲାର ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ଆବେଦନ କରିବେ । ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅବଧି ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ

କାରାଦଣ୍ଡ କରିଥିବା ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏବଂ ୩ ଜଣ ବିଶିଷ୍ଟ ସହ ବନ୍ଦୀକ ନାମ, ଆର୍ଟିଡେଭିଏ ଆର୍ଟି ଦରଖାସ୍ତ ସହ ଦାଖଲ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି । ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାକୁ ଥିବା ଏହି ଯୋଜନା ଜାନୁଆରୀ ୨୬ ରେ ଶୁଭାରମ୍ଭ କରାଯିବ । ନେଇ ଯୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ଏହାପରେ ମଧ୍ୟ ଦରଖାସ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ ଦରଖାସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ

ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆଭାସି କରିଥିବା ଅନୁଷ୍ଠିତ ବୈଠକ ପରେ ଭଦ୍ରକ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଦିଲ୍ଲୀପ ରାଉତରାଏ ସାମ୍ବାଦିକ ସାକ୍ଷାତକାର କରିଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାକୁ ଥିବା ଏହି ଯୋଜନା ଜାନୁଆରୀ ୨୬ ରେ ଶୁଭାରମ୍ଭ କରାଯିବ । ନେଇ ଯୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ଏହାପରେ ମଧ୍ୟ ଦରଖାସ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ ଦରଖାସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ

ମିଳିତ ସାମ୍ବାଦିକ ସଂଘ ପକ୍ଷରୁ ଫକୀରମୋହନ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳିତ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୧୫/୧ (ନି.ପ୍ର): ବାଲେଶ୍ୱର ମିଳିତ ସାମ୍ବାଦିକ ସଂଘ ପକ୍ଷରୁ ଆଜି ସଂକ୍ରାନ୍ତୀ ପୂର୍ବରୁ ତଥା ବ୍ୟାସକବି ଫକୀରମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିବସ ରୁକ୍ଷ ପରିବରରେ ଥିବା ଫକୀରମୋହନଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ନିକଟରେ ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ସଂଘର ସଭାପତି ଅମର ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ବ୍ୟାସକବିଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ମାଳ୍ୟାର୍ପଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅତିଥି ଭାବେ ବରିଷ୍ଠ ବିକେପି ନେତା ତଥା ମିଳିତ ସାମ୍ବାଦିକ ସଂଘର ଉପଦେଷ୍ଟା ସମୀର ପାତ୍ର, ବାଲେଶ୍ୱରର ବରିଷ୍ଠ ସାମ୍ବାଦିକ ଅକ୍ଷୟ ସିଂହ, ଦୁର୍ଗା ଶଙ୍କର ପ୍ରହ୍ଲାଦ, ସତ୍ୟଜିତ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରମୁଖ ସାମିଲ ହୋଇ ଏହି ଫକୀରମୋହନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବକ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସଭା ପରେ ସେହି ବୃକ୍ଷ ପରିସରରେ ଥିବା ମାହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ମାଳ୍ୟାର୍ପଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ପାଣିକୋଇଲି କଲେଜରେ ବାଳିକା ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଶିବିର ଉଦ୍‌ଘାଟିତ

କୋରୋନା, ୧୫/୧ (ନି.ପ୍ର): ପାଣିକୋଇଲିସ୍ଥିତ ମା ଚାରିଶା ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବାଳିକା ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଶିବିର ଦୀର୍ଘ ୮ଦିନ ପରେ ଆଜି ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୋଇଛି । ଯୁକ୍ତ ଦୁଇ ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ଶ୍ରୀମତୀ ବସନ୍ତ ମଂଜରୀ ସାହୁଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଉଦ୍‌ଘାଟନୀ ଶିବିରର ସମସ୍ତ ଛାତ୍ରୀମାନେ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥିଭାବେ ଡିପ୍ଟି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଡକ୍ଟର ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ମହାନ୍ତି ଯୋଗଦେଇ ୨୦୧୨ ମସିହା ଦିଲ୍ଲୀର ନିର୍ଦ୍ଦେଶା ଘଟଣାପରେ ଭାରତ ସରକାର ସମସ୍ତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବାଳିକା ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଶିବିର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ବୋଲି ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । ବାଳିକା ମାନେ କିପରି ନିଜକୁ ନିଜେ ଅସମାଜିକ ତତ୍ତ୍ୱ ଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇପାରିବେ ସେହି କଳାକୁ ଶିଖିବା ପାଇଁ ଅତିଥିମାନେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଅଧ୍ୟାପକ ଗୌରହରି ମହାପାତ୍ର ଶିବିରର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଖକାକପାତ କରିଥିଲେ । ଅଧ୍ୟାପକ ସମରେନ୍ଦ୍ର ଦାଶ, ପାର୍ଥସାରଥୀ ବିଶ୍ୱାଳ, ଡକ୍ଟର ପ୍ରତାପ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାପାଠୀ, ମଦନ ମୋହନ ମହାପାତ୍ର, ସେନାନାଥ ପତି, ଗୋପବନ୍ଧୁ ସାହୁ, ବଳରାମ ପଣ୍ଡା, ଅଧ୍ୟାପକା କଲ୍ୟାଣୀ ସାମଲ, ମଧୁସୂଦନ ପଣ୍ଡା, ଶାନ୍ତନୁ କୁମାର ପରି ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରଶିକ୍ଷିକା ସତ୍ୟାଜିତା ରାଣୀ ପଣ୍ଡା ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତୀକ୍ଷାକ୍ରମ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିଲେ । ଶେଷରେ ମନୀଷା ଖୁଣ୍ଟିଆ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲେ ।

ମକର ମିଳନ ଓ ସାରସ୍ୱତ ସମାରୋହ ଅନୁଷ୍ଠିତ

ଭଦ୍ରକ , ୧୫/୧ (ନି.ପ୍ର): ପ୍ରତିବର୍ଷ ପରି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରୁକ୍ଷ ଅର୍ଚ୍ଚନା ସାମଗ୍ରୀକୁ ଗ୍ରାମସ୍ଥିତ ମା ଚାରିଶା ଶ୍ରୀମତୀ ପାଠ ଠାରେ ଚଳିତ ଜାନୁଆରୀ ୧୪ ତାରିଖ ମକରମକରଦିନ ୩୧୧୮ ରାଜ୍ୟସଭା ମକର ମିଳନ ଏବଂ ସାରସ୍ୱତ ସମାରୋହ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ପ୍ରଶାନ୍ତ ସ୍ମୃତି ପରିଷଦ, ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ଓ ଭାରତ ସଂଗଠନମାନଙ୍କ ମିଳିତ ଭାବରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆୟୋଜନର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ । ଆଲୋଚନାଚକ୍ର, କବିତା ପାଠୋତ୍ସବ, ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ପ୍ରଦାନ ଓ ପୁସ୍ତକ ଉଦ୍ଘାଟନର ପର୍ବ ଏହି ଅବସରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ସ୍ଥାନୀୟ ବିଧାୟକ ଭାଷ୍ଟବ ମହେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତାପ ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରି ଆୟୋଜକ ମାନଙ୍କର

ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରୁଥିବା ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ । ସାରସ୍ୱତ ସାଧକ କିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର ଦାସଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସଭାପତିର ଦାୟିତ୍ୱ ଭୂଲାଇ ଆମ ସଂସ୍କୃତି ସହିତ ପର୍ବ ପର୍ବଣୀ ପାଳନର ପରମ୍ପରା କିପରି ବହୁପୁରାତନ ଅଟେ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ବକ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମ୍ବାଦିକ ସଂକଳ୍ପ ଚୌଧୁରୀ, ପରୁରାମ ସାହୁ, ଶରତଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର ପ୍ରମୁଖ ନିଜ ନିଜର ବକ୍ତବ୍ୟରେ ମନୁରଞ୍ଜନର

ପ୍ରକାଶିତ ପୁସ୍ତକ 'ମନୁରଞ୍ଜନ'ର ଲୋକଗଣ : ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ' ଓ 'ସ୍ମୃତି ପତ୍ରରେ ମିଳୁ'କୁ ଅତିଥି ମାନେ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ମନୋରଞ୍ଜନ ଜେନା, ମନୋଜିତା ଓ ଇ. ବନମାଳୀଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ପ୍ରମୁଖଙ୍କୁ ମାନପତ୍ର, ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଓ ପୁଷ୍ପଗୁଚ୍ଚ ଅର୍ପଣ ପୂର୍ବକ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଆୟୋଜକ ସୁଶାନ୍ତ ବେହେରା ଅତିଥି ପରିଚୟ ଓ ସ୍ମରଣ ଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ବେଳେ ଆଶିଷ ମଲିକ ଶେଷରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ସଫଳ କରିବାରେ ହେମଲତା ଶଙ୍କୁଆ, ଅବିଷି ବେହେରା, ଜାହ୍ନବି ପ୍ରତି, ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ପ୍ରସାଦ ବେହେରା, ମନୋରଞ୍ଜନ ମଲିକ, କରୁଣାକର ଦାସ ପ୍ରମୁଖ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

ଓୟୁଜେ ପାଳିଲା ବ୍ୟାସକବି ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୧୫/୧ (ନି.ପ୍ର): ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରାଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ବ୍ୟାସକବି ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ ୧୮୩ ତମ ଜୟନ୍ତୀ ଆଜି ଓଡ଼ିଶା ସାମ୍ବାଦିକ ସ୍ମୃତିଅନ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ଶାଖା ପକ୍ଷରୁ ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ସାମ୍ବାଦିକ ମାଳ୍ୟାର୍ପଣ କରାଯିବା ସହିତ ଅତିଥି ମାନେ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ କାଳକ୍ରମା ସ୍ମୃତି ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତକୁ ସଦୃଶିତ ପାଇଁ ସମ୍ମୁଖ ଓ ରୁକ୍ଷିମତ କରି ରଖୁଥିବା ବୋଲି କହିଥିଲେ । ଆଗାମୀ ସୁଦ୍ଧା ପିଠିକୁ ସୁଧା ପୁରୁଷ ଓ ମହାନ ପ୍ରଣାମ ସ୍ମୃତି ସମ୍ପର୍କରେ ସଚେତନ କରିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ସାମ୍ବାଦିକ ସ୍ମୃତିଅନ ପକ୍ଷରୁ ଏକକି ନିଆରା ପଦକ୍ଷେପ କୁ ଅତିଥି

ମାନେ ଭୂସା ପ୍ରଣାମ କରିବା ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କୁ ବକାଶ ରଖିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ସ୍ମୃତିଅନ ର ଜିଲ୍ଲା ଶାଖା ସଭାପତି ଗଜାଧର ରାଉତଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ କରାଯାଇଥିବା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ବରିଷ୍ଠ ସମ୍ବାଦକ ସେନାପତି ତଥା ଆଇନଜୀବୀ ଜୁନାୟଦ ଦାସ, ପ୍ରଫେସର ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ମଲିକ, ବରିଷ୍ଠ ସାମ୍ବାଦିକ ଦେବପ୍ରତ୍ୱ ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ଜିତେନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି, ସମାଜସେବା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସାମଲ, ସ୍ମୃତିଅନ ର ବରିଷ୍ଠ ସଦସ୍ୟ ଅଜିତ କୁମାର ମହାନ୍ତି, କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ସୁରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ, ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଗାଣ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଡି.ପି.ଏ. ଅଧିକାରୀ ବାଲେଶ୍ୱରୀ, ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ଜେନା, ମହେଶ୍ୱର ପ୍ରଧାନ, ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗଦେଇ ଥିଲେ ।

ନକ୍ସିପୁର ବିବେକାନନ୍ଦ ଶିକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ରରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳିତ

ନକ୍ସିପୁର, ୧୫/୧ (ନି.ପ୍ର): ପୋଡ଼ାଡ଼ିଆ (ଉଦଳା) ଆନୁକୁଲ୍ୟରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ୧୭୩ ତମ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅବସରରେ ବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳି କୁଳି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ପ୍ରଭାତ ଫେରି କରିଥିଲେ । ପରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରାଯାଇଥିଲା ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରଘୁନାଥ ସିଂହ, ପ୍ରଧାନ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଯୋଗେଶ୍ୱର ସାହୁ, ଗୁରୁଜୀ ଅଭିମନ୍ୟୁ ନାଏକ ପିଲାଙ୍କୁ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ କାବ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ପିଲା ମାନଙ୍କ ଭିତରେ

ସେଲ୍, ଆରଏସପିର ବରସୁଆ ଲୁହା ଖଣିର ଟେନ୍ୟୁ ଟାଉନସିପରେ ଜଙ୍ଗଲ ଭ୍ୟୁ-ପଏଣ୍ଟ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ

ବାଉରକେଲା, ୧୫/୧ (ନି.ପ୍ର): ସେଲ୍, ବାଉରକେଲା ଇସ୍ପାତ କାରଖାନା (ଆରଏସପି)ର ଓଡ଼ିଶା ରୁପ ଅଫ ମାଇନ୍ ଅଧିନସ୍ଥ ବରସୁଆ ଲୁହା ଖଣି (ବିଆରଏମ), ପ୍ରକୃତିକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାମୁଦାୟିକ କଲ୍ୟାଣ କଳ୍ପ ଟେନ୍ୟୁ ଟାଉନସିପରେ ଏକ ମନୋରମ ଜଙ୍ଗଲ ଭ୍ୟୁ-ପଏଣ୍ଟ ବିକଶିତ କରିଛି । ବିଆରଏମ ବିଆରଏମ ବିଭାଗର ସି.ଏମ.ଏ. ଶ୍ରୀ ହିମାଂଶୁ ମିଶ୍ର କାନୁଆରୀ ୭ ତାରିଖରେ ଆୟୋଜିତ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଏହି ଭ୍ୟୁ-ପଏଣ୍ଟକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଅବସରରେ ବିଆରଏମ, ଟିଆରଏମ, କେଆରଏମର ସତ୍ୟାଜିତ ବିଭାଗର ଜିଏମ ଶ୍ରୀ ଏନ.ସି. ପଣ୍ଡା, ବିଜ ଓ ଲେଖା ବିଭାଗର ଜିଏମ ଶ୍ରୀ ପରିମଳ

ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲା ସାମ୍ବାଦିକ ସଂଘର ବନ୍ଧୁ ମିଳନ

ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ୧୫/୧ (ନି.ପ୍ର): ଚିଲିକା ପ୍ରେସ୍‌କ୍ଲବର ଆୟୋଜନରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲାର ସମସ୍ତ ସାମ୍ବାଦିକଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରି ବଡ଼କଳ ପାଠନିକାପ ଠାରେ ଏକ ବନ୍ଧୁମିଳନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲାର ୧୪୫ ଜଣ ସାମ୍ବାଦିକ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଚିଲିକା ପ୍ରେସ୍ କ୍ଲବର ସମସ୍ତ ସଭ୍ୟଙ୍କ ପୌରହିତ ଏବଂ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲାର ସାମ୍ବାଦିକ ମାନଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ଏହି ବନ୍ଧୁମିଳନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଟି ସଫଳ ହୋଇଥିଲା ।

ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ ୧୭୩ତମ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳିତ

ଧର୍ମଶାଳା, ୧୫/୧ (ନି.ପ୍ର): ଯାକପୁର ଜିଲ୍ଲା ଧର୍ମଶାଳା ସାହିତ୍ୟ ସମାଜ ଆନୁକୁଲ୍ୟରେ ପ୍ରଦାତ ପୁରୁଷ ବ୍ୟାସକବି ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ ୧୭୩ତମ ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବ ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । କାରକା ସ୍ଥିତ ଗାଁ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ

ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହି ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜ ସଭାପତି କାହ୍ନୁଚରଣ ଦାଶଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ୱରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ପଞ୍ଚିତ ତଥା ପ୍ରବଚକ କାମଦେବ ଶତପଥୀ ଯୋଗଦେଇ ଉତ୍ସବକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିବା ସହ ଓଡ଼ିଶାରେ ଭାଷା

ଆୟୋଜନ ଓ ରାଜନୈତିକ ଆୟୋଜନ ସଙ୍ଗଠିତ ହେଉଥିଲା ବୋଲି କହିଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସଭାପତି ବେଶୁଧର ନାୟକ, କବି ବିକାଶ କୁମାର ଦେବତା, ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ରାଧାଶ୍ୟାମ ସାହୁ, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ, ସବିତା

ମିଶ୍ର, ସମାଜସେବା ଗୋଲକ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଲେଇ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗଦେଇ ବ୍ୟାସକବିଙ୍କ କାବ୍ୟ ଉପରେ ଆଲୋଚନାପାତ କରିଥିଲେ । ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ ଡ. ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ ସମ୍ପାଦକୀୟ ବିବରଣୀପାଠ କରିଥିଲେ ।

